PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXIII Nr. 2974 | Duminică 16 mai 1954 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

VIAȚA DE PARTID: A. Dodiș — Primirea candidaților de partid — sarcină de mare însemnătate (pag. 2-a).

FOILETON: P. Dinescu — Monumentul (pag. 2-a).

Ing. I. Baiant — Cînd metoda graficului ciclic nu se bucură de atenție (pag. 2-a).

NOTE BIBLIOGRAFICE: Povestiri științifice (pag. 2-a).

Din scrisorile oamenilor muncii (pag. 2-a).

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a ratificat convențiile de la Geneva din 1949 (pag. 3-a).

I. Manea — Popoarele din Patet-Lao și Khmer au dreptul la pace și libertate (pag. 3-a).

Lucrările Congresului Partidului Comunist din Austria (pag. 3-a).

Cu privire la restabilirea păcii în Indochina — *Declarația făcută de V. M. Molotov la 14 mai la Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe* (pag. 4-a).

Ecoul declarației făcute de V. M. Molotov la Conferința de la Geneva (pag. 3-a).

Declarația purtătorului de cuvînt al delegației R. P. Chineze (pag. 3-a).

Toate forțele pentru executarea la timp a lucrărilor de întreținere a culturilor!

In ciuda timpului neprielnic, campania însămînțărilor de primăvară din anul acesta se apropie de sfîrșit. Iarna prelungită a întîrziat începerea muncilor de primăvară, iar ploile abundente au îngreunat executarea însămînțărilor într-un ritm rapid. Totuși, oamenii muncii din agricultură au înfrînt greutățile și au obținut succese însemnate în lupta pentru terminarea însămînțărilor și pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate, astfel încît să dobîndească recolte bogate.

O parte a suprafeței cultivate cu culturi prășitoare (porumb, floarea soarelui, cartofi) a fost însămînțată în cuiburi așezate în pătrat, metodă care ușurează executarea mecanizată a lucrărilor de întreținere și care contribuie la obținerea unor sporuri mari de recoltă.

Să ne îndreptăm atenția în aceste zile înspre terminarea grabnică a însămînțărilor în toate regiunile și raioanele.

Însămînțările de primăvară nu sînt însă decît o etapă în bătălia pentru recoltă; ea este însoțită și continuată de o altă etapă, tot atît de importantă — întreținerea culturilor agricole însămînțate. Acum, cînd bună parte din culturile semănate au răsărit, trebuie **fără nici o singură zi de întîrziere, să se pornească cu toate forțele bătălia pentru executarea lucrărilor de întreținere — în special plivitul, grăpatul și prășitul culturilor.**

Numeroși țărani muncitori cu gospodărie individuală și numeroase unități socialiste ale agriculturii, deîndată ce au terminat însămînțările sau odată cu acestea au început plivitul sau prășitul culturilor. Succese însemnate la întreținerea culturilor s-au obținut în special în regiunea Oradea. Colectiviștii din Salonta, de pildă, au prășit sfecla de zahăr, cei din Mădăraș — floarea soarelui, țăranii muncitori cu gospodărie individuală din Diosig și Valea lui Mihai au început plivitul culturilor de toamnă, cei din Sintandrei prășesc floarea soarelui etc. Asemenea exemple sînt și în alte regiuni ale țării.

Lucrările de întreținere a culturilor sînt cu atît mai urgente, cu cît condițiile naturale din primăvara aceasta au ușurat mult creșterea buruienilor care pricinuiesc mari pagube de recoltă. In unele regiuni din țară, și în special în regiunile Galați, Constanța, ca și în unele raioane din regiunile Ploești, Bîrlad, București etc. din cauza iernii grele, culturile de cereale de toamnă de pe unele terenuri au intrat în primăvară foarte rărite. In locurile unde firele de grîu au pierit au răsărit buruieni care, din cauza ploilor abundente, cresc cu mare repeziciune. Era de datoria comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale și organelor agricole să ia din timp măsurile necesare în vederea executării plivitului. Unele comitete executive ale sfaturilor populare regionale și raionale și organele lor agricole au tărăgănat luarea măsurilor necesare în vederea mobilizării muncitorilor agricoli și a țărănimii muncitoare la executarea rapidă a plivitului buruienilor din culturi. Așa se face că în raionul Buzău, de pildă, în lanurile de grîu cresc în voie urda vacii, rapița sălbatică și alte buruieni, înăbușind culturile. Deși sînt convinși de necesitatea executării plivitului buruienilor din culturi, membrii comitetului executiv al sfatului popular raional și unii tehnicieni din raionul Buzău amînă luarea măsurilor necesare socotind în mod greșit că încă „mai este vreme" pentru pornirea acestei acțiuni.

Plivitul culturilor este o chestiune de cea mai mare însemnătate. Comitetele regionale și raionale de partid, comitetele executive ale sfaturilor populare și organele agricole au sarcina să asigure fără întîrziere executarea plivitului. Pentru aceasta este nevoie de o mobilizare masivă de forțe.

Muncitorii din gospodăriile agricole de stat, colectiviștii, întovărășiții și toți țăranii muncitori cu gospodării individuale — toți cei ce muncesc pe ogoare — tineri și virstnici, au datoria de a ieși în masă la plivitul culturilor, de a executa în timpul cel mai scurt această lucrare de care depinde în mare măsură asigurarea pîinii poporului. Nici un lan să nu rămînă neplivit.

— In unele raioane — pe locurile cultivate cu floarea soarelui, cartofi, sfeclă de zahăr, porumb au năpădit buruieni și s-a format o scoarță care ușurează pierderea apei din pămînt. Pentru a preveni pagubele de recoltă pe care le provoacă buruienile și scoarța trebuie dată cea mai mare atenție executării la vreme a grăpatului și prășitului. **Trebuie combătută cu toată tăria atitudinea dăunătoare a unor organe de partid, de stat și agricole dintr-o serie de regiuni și raioane ale țării — de a aștepta să se termine în întregime însămînțările, ca abia după aceea să se ocupe de antrenarea țăranilor muncitori la executarea prășitului.**

Comitetele regionale și raionale de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare din regiunile și raioanele unde domnește asemenea mentalitate trebuie să țină seama că buruienile nu vor să aștepte pînă se termină însămînțările. Ele cresc și înăbușă culturile. De aceea, trebuie luate imediat cele mai hotărîte măsuri ca, odată cu însămînțarea ultimelor suprafețe, să se facă prășitul. **Prășitul florii soarelui, sfeclei, porumbului trebuie să înceapă deîndată, chiar dacă plantele n-au crescut și nu se poate face răritul.** Prășitul la timp, oricîteori este nevoie, constituie un mijloc sigur de sporire a recoltei la hectar. Pentru executarea prășitului în timpul cel mai scurt trebuie să se folosească toate mijloacele: sapa, prășitoarea cu tracțiune animală, cultivatoarele.

Pentru grăbirea și executarea prășitului în condiții bune pot fi folosite cu succes plugurile și rariștele transformate în prășitori. Orice fierar poate să prefacă un plug sau o rariță în prășitoare. Mijloacele de prășit mecanic aflate în S.M.T., G.A.S., gospodării anexe etc. trebuie să fie puse în stare de funcțiune cu cea mai mare grabă. Nu se poate admite ca prășitul să întîrzie din cauză că prășitoarele sau cultivatoarele n-au fost încă reparate.

Odată cu grija pentru executarea, la vreme a plivitului, grăpatului și prășitului **trebuie să se acorde o mare atenție combaterii dăunătorilor și bolilor care aduc pagube de recoltă.** In unele locuri culturile de grîu au început să fie atacate de gîndacul ghebos, sfecla e atacată de gărgărița sfeclei etc. Acolo unde sînt atacate suprafețe mici, acești dăunători pot fi ușor distruși prin înconjurarea cu șanțuri a vetrelor atacate, presărînd în ele nitroxan și prin prăfuirea culturilor cu același preparat. Tot prin prăfuirea cu nitroxan trebuie distruși dăunătorii amintiți care atacă culturile pe suprafețe mai mari. Pentru prevenirea și combaterea la timp a atacurilor diferiților dăunători, oamenii muncii de pe ogoare au datoria să supravegheze cu grijă culturile și să ia imediat măsurile de combatere recomandate de tehnicieni fără să mai aștepte indicații de la centru.

De felul cum vor fi îngrijite culturile depinde ca în acest an să se obțină o producție agricolă ridicată, în vederea satisfacerii nevoilor de hrană ale populației și de materie primă ale industriei bunurilor de consum.

De aceea, fără nici un răgaz trebuie să se înceapă bătălia pentru a asigura plantelor cît mai bune condiții de creștere și dezvoltare. Un mare rol revine în perioada întreținerii culturilor — inginerilor și tehnicienilor agronomi. Ei au sarcina de a îndruma pe țăranii muncitori și de a-i învăța să facă neîntîrziat plivitul cerealelor, să grăpeze culturile înainte și după răsărire, să le prășească la timp, să stîrpească dăunătorii.

Comitetele regionale și raionale de partid și comitetele executive ale sfaturilor populare poartă întreaga răspundere pentru bunul mers al lucrărilor de întreținere. Această etapă a muncilor agricole este un bun prilej pentru organizațiile de partid și sfaturile populare de a-și dovedi forța lor mobilizatoare, capacitatea lor de a antrena masele largi ale oamenilor muncii de pe ogoare în bătălia pentru recolte bogate. In scopul acesta trebuie să se desfășoare o intensă muncă de agitație. Multiplele mijloace de agitație, presa, gazetele de perete, munca de la om la om, stațiile de radio-amplificare etc. trebuie folosite din plin. Agitatorii au de îndeplinit în această perioadă sarcini de mare cinste și răspundere. Ei trebuie să fie aceia, care trăind și muncind în mijlocul milioanelor de țărani muncitori, să-i antreneze pe aceștia la executarea lucrărilor de întreținere a culturilor. Agitatorii au datoria să arate țăranilor muncitori că prin executarea la vreme a prășitului se împiedică pierderea din pămînt a umezelii și se distrug buruienile, și că numai în felul acesta se poate obține o recoltă bogată. Comuniștii trebuie să fie în permanență exemplu în muncă.

O mare atenție trebuie să se dea popularizării fruntașilor în muncile de întreținere a culturilor, a metodelor lor de muncă.

Comitetele regionale și raionale de partid trebuie să îndrume organizațiile U.T.M. în vederea mobilizării tineretului sătesc la executarea lucrărilor de întreținere și în special a plivitului și combaterii dăunătorilor.

Oameni ai muncii din agricultură! Faceți neîntîrziat lucrările de întreținere a culturilor. Luptați cu perseverență pentru obținerea în acest an a unei recolte bogate pentru asigurarea hranei poporului nostru muncitor, dați industriei cît mai multă materie primă pentru producerea bunurilor de consum necesare populației!

O importantă acțiune pentru sporirea producției de mașini agricole

La uzina de mașini agricole „Semănătoarea" din Capitală a avut loc ieri o consfătuire de producție în cadrul căreia colectivul secției turnătorie a hotărît să intensifice întrecerea socialistă în vederea înzestrării agriculturii cu mașini mai multe și mai perfecționate pentru sporirea producției agricole. Turnătorii au arătat că există multe posibilități pentru asigurarea la timp a sectoarelor prelucrătoare din întreprindere cu cantitățile necesare de piese turnate de bună calitate. Mulți muncitori și tehnicieni au subliniat că există numeroase rezerve interne de sporire a productivității muncii, ca folosirea mai rațională a suprafețelor de turnare și a capacității cuptoarelor de topit. Asigurînd în primul rînd piesele turnate, uzina va putea să livreze la timp comenzile de mașini agricole, în special de secerători-legători, necesare campaniei de strîngere a recoltei din acest an.

Colectivul secției turnătorie și-a propus ca în trimestrul II al acestui an să sporească productivitatea muncii în tone-fonta pe cap de muncitor cu 6%, în trimestrul III cu 10%, iar în trimestrul IV cu 12,5%. Turnătorii s-au angajat de asemenea să îmbunătățească simțitor calitatea pieselor turnate și să reducă rebuturile cu 7% față de limita admisă. Prin introducerea unui strict regim de economii ei vor reduce prețul de cost al fontei lichide în trimestrul II cu 10%, în trimestrul III cu 20% iar în trimestrul IV cu 30%.

In vederea realizării acestor angajamente, conducerea uzinei și conducerea secției s-au angajat să aplice numeroase măsuri tehnico-organizatorice. Se va crea — prin resurse proprii — un atelier de mîzuri pînă la 31 iunie, se vor stabili rețete noi pentru amestecurile de formare, va fi dezvoltat atelierul de modelărie mecanică etc.

Pe întinsul patriei noastre

Un muzeu al electrificării

Centrul de documentare tehnică din cadrul Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice organizează în Parcul Libertății din București „Muzeul Electrificării", care se va deschide în cursul săptămînii viitoare.

In cadrul muzeului sînt expuse numeroase machete, piese electrotehnice, diferite aparate și instalații electrice etc. In sala de la parter a clădirii unde este amenajat muzeul, vizitatorii vor putea vedea diferite instalații hidroenergetice și hidrotehnice cu ajutorul cărora forța apelor este transformată în energie electrică, precum și modele de baraje și lucrări hidraulice. Cîteva standuri de la parter prezintă realizările tehnicii energetice românești.

Diferite materiale din sălile de la etaj înfățișează etapele dezvoltării variatelor domenii ale energeticii.

In afară de acestea „Muzeul Electrificării" cuprinde cîteva secții demonstrative.

Sala care poartă numele primului constructor de avioane din țara noastră, Traian Vuia, cuprinde modelele diferitelor aparate construite de acesta. Tot la parter sînt instalate: prima mașină de aburi din țara noastră, datînd din 1853, primele generatoare electrice de la noi, instalația termocentralei din 1910 de la Filaret etc.

Gospodăria colectivă din Cistei a primit un autocamion

ALBA IULIA (de la redacția ziarului „Steaua Roșie"). — Membrii gospodăriei agricole colective din satul Cistei, raionul Alba, în urma îndeplinirii prevederilor contractelor încheiate cu cooperativa din comuna Mihalț de a crește și îngrășa animale, au primit repartiție pentru cumpărarea unui autocamion. Zilele trecute autocamionul a fost adus în gospodărie. La adunarea ținută cu acest prilej, colectiviștii și-au manifestat din nou hotărîrea lor de a munci și mai intens pentru continua înflorire a gospodăriei, pentru a contribui și mai mult la aprovizionarea populației de la orașe.

„Anul trecut — a arătat tov. Dobîrcă Mihai, președintele gospodăriei colective — noi am obținut o recoltă bogată de legume pe care le-am valorificat prin cooperativă și pe piață. Anul acesta, suprafața cultivată cu legume este cu mult mai mare, și cu ajutorul autocamionului primit, noi vom putea transporta cantități însemnate de legume prospețe în centrele muncitorești. Autocamionul ne va ajuta mult și în transporturile din cadrul gospodăriei".

Noi filme documentare românești

Studioul de filme documentare și jurnale de actualități „Alexandru Sahia" a terminat de curînd o serie de noi filme documentare. Printre acestea sînt „1 Mai 1954", „Selecționarea și tratarea semințelor de grîu", „Aurul alb" — un film despre cultura bumbacului — precum și filmul „Însămînțarea porumbului și cartofului în cuiburi așezate în pătrat", care explică cum se aplică această metodă agrotehnică, arătînd totodată ce recolte bogate pot obține cei ce o folosesc.

Colectivul de tehnicieni al studioului „Alexandru Sahia" lucrează de asemenea la un film despre exploatările forestiere, precum și la un film documentar în culori despre marele pictor N. Grigorescu. Sînt în pregătire de asemenea filme documentare cu subiecte agro-zootehnice.

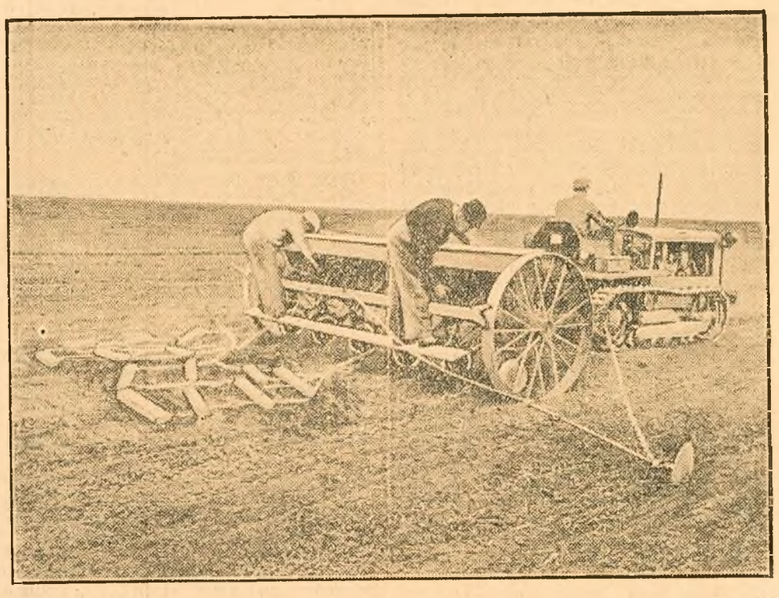

Folosirea întregii capacități de lucru a mașinilor și tractoarelor contribuie într-o măsură hotărîtoare la executarea lucrărilor agricole la timp și în bune condițiuni.

In clișeu: La semănatul bumbacului, tractoristul Petre Cercel de la gospodăria agricolă de stat „Olga Bancic" din comuna Piatra, raionul Zimnicea, ajutat de muncitorii Alecu Bălan și Gh. Drugă, a însămînțat zilnic cîte 25—35 ha, față de 11 ha. cît prevedea norma de lucru. Pentru nivelarea terenului, în urma semănătorii au fost prinse netezitoare. Foto Agerpres

Regiunile Baia Mare și Stalin au terminat însămînțările

In ziua de 13 mai, oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Baia Mare au realizat îndeplinirea planului însămînțărilor de primăvară în proporție de 100,16 la sută. Fruntaș pe regiune este raionul Carei, unde însămînțările s-au terminat încă din ziua de 4 mai. In această regiune, planul de însămînțare a culturilor prășitoare după metoda cuiburilor așezate în pătrat a fost realizat în proporție de 267 la sută.

Primii care au terminat însămînțările de primăvară sînt colectiviștii din Mediești Aurit, Rătești, Carei, Petrești și Turulung, țăranii muncitori întovărășiți din Ciumești, Sanislău, precum și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comunele Rătești, Ardud, Lucăceni, Tășnad, Ciocărlău și altele.

Acum, în regiunea Baia Mare au început lucrările de întreținere a culturilor. Pînă în prezent în această regiune s-au plivit peste 32.000 ha. cultivate cu păioase și s-au prășit 3364 ha. culturi de primăvară. Colectiviștii din Păulești, Mediești Aurit, Santău, întovărășiții din Sanislău, Ciumești, țăranii muncitori cu gospodării individuale din Moftinu-Mic, Tiream au început cei dintîi munciile de întreținere a culturilor.

★

Pînă în seara zilei de 14 mai, în regiunea Stalin planul de însămînțări a fost îndeplinit în proporție de 101,6 la sută la mazăre, 103,7 la sută la floarea soarelui, 100 la sută la porumb, 100,2 la sută la cartofi, 128 la sută la borceag, iar la plante tehnice și legumicole planul de însămînțări a fost depășit cu 2,6 la sută. Planul de însămînțare a culturilor prășitoare în cuiburi așezate în pătrat a fost îndeplinit în proporție de 81,6 la sută la cartofi și în proporție de 138 la sută la porumb.

Fruntaș pe regiune, la însămînțarea culturilor prășitoare în cuiburi așezate în pătrat, este raionul Sighișoara în care s-au însămînțat după această metodă peste 600 ha. cu porumb și cartofi.

Acum, în întreaga regiune Stalin se desfășoară lucrările de întreținere a culturilor. Membrii gospodăriei agricole colective „6 Martie" din Șelimbăr, raionul Sibiu, au prășit pînă acum întreaga suprafață însămînțată cu chimion, sfeclă furajeră și floarea soarelui. (Agerpres)

Un raion fruntaș la semănatul bumbacului

CRAIOVA (de la redacția ziarului „Înainte").

Încă din ziua de 3 mai, pe întinsul raionului Băilești, colectiviștii, întovărășiții, țăranii muncitori cu gospodării individuale au început însămînțatul bumbacului. In numai cîteva zile în raion s-a însămînțat cu bumbac 96% din suprafața planificată. Numeroase gospodării colective, întovărășiri agricole și comune au terminat de însămînțat întreaga suprafață planificată. Astfel, pînă la data de 6 mai, în comuna Afumați s-au terminat de însămînțat cele 500 ha. planificate, iar în comuna Siliștea Crucii 600 ha. De asemenea gospodăria colectivă din satul Nădejdea a terminat de însămînțat pînă la 7 mai 5 ha. cu bumbac, întovărășirea agricolă din satul Trocheșți 20 ha. etc. Și în satul Cioroiu Nou din comuna Cioroiașu însămînțarea bumbacului este pe terminate. Astfel, țăranii muncitori Florea Stancu și Macamete Alexandru, ieșind printre primii la semănatul bumbacului au terminat această lucrare încă de la 4 mai. Printre primii care au terminat semănatul bumbacului în comuna Galicea Mare sînt țăranii muncitori Marin Mușurol, Petre Oprea și alții.

Din viața nouă a satelor

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). Ceea ce îți atrage atenția de îndată ce intri în vreo comună din raionul Mediaș este numărul mare de case construite în ultimii ani. Mii de țărani muncitori și-au construit și își construiesc locuințe noi. Înainte vreme, cînd pămînturile roditoare de pe aceste meleaguri aparțineau moșierilor, cînd țăranii muncitori își duceau zilele de azi pe mîine și nu izbuteau să agonisească nici o bănită de porumb, rar se puteau vedea case noi prin comunele raionului.

Comuna Axente Sever se găsește la circa 15 km. de Mediaș. In dreapta și în stînga drumului se ridică zeci de case noi cu cîte 2-3 camere. Aproape toate sînt construite din cărămidă. Unele sînt terminate și spoite în diferite culori, iar altele sînt ridicate la roșu.

In trecut, țăranul muncitor Folea Nicolae n-a avut nici pămînt, nici casă. Aproape 20 de ani a argățit pe la diferiți chiaburi și a locuit laolaltă cu vitele de muncă sau prin vreo șură de pale. In 1945 statul l-a împroprietărit cu 5 ha. de pămînt. De atunci, an cu an s-a îmbunătățit viața familiei lui. Prin muncă cinstită el și-a adunat banii necesari construirii unei case. Acum locuiește în casă proprie împreună cu soția și cu cei 3 copii ai săi. Nu departe de el și-au ridicat case țăranii muncitori Paul Ion, Man Simion și alții. Peste 50 de țărani muncitori din comuna Axente Sever și-au construit în ultimii ani case proprii. In anii puterii populare s-au construit în această comună mai multe case decît s-au construit între 1920—1944.

Zeci de case noi se întîlnesc acum în fiecare sat și cătun din cuprinsul raionului. Astfel, în comuna Dîrlos s-au construit peste 70 de case, în comuna Șoroștin peste 60, în Alma aproape 80. In satele și în comunele din raionul Mediaș s-au ridicat în anii puterii populare aproape 800 de noi case.

Aeromodeliștii

Cercul de aero-modele de la Palatul Pionierilor. Intr-o sală încăpătoare, în jurul unei mese lungi stau înșirați micii constructori de aero-modele.

Cercul de aero-modele numără peste 300 de pionieri, care sînt împărțiți pe grupe, după vîrstă: unii lucrează modele mai simple, iar alții construiesc aero-modele mai complicate. Cei care activează în acest cerc de 3-4 ani au reușit să construiască moto-modele pilotate de pe pămînt. Micilor constructori li se predau lecții despre principiile de zbor ale avioanelor și planoarelor. Viitorii constructori au deseori prilejul să ia parte la consfătuiri organizate cu aviatori și oameni de știință.

La fiecare sfîrșit de an, cercul organizează concursuri de aero-modele în împrejurimile Capitalei. Acum pionierii se pregătesc pentru concursul de anul acesta care va avea loc în curînd. De pildă, pionierul Rusescu Mircea, elev în clasa a VII-a la școala nr. 4 băieți, lucrează de zor la construirea unui aero-model-planor, de tipul III. El execută cu multă îndeminare, după planul pe care-l are în față, aripile, elicea, fuselajul. Fiecare pionier se străduiește să se prezinte la concurs cu un model cît mai reușit.

Pe litoral

CONSTANȚA (de la redacția ziarului „Dobrogea Nouă").

De cîtva timp, la stațiunea de odihnă Vasile Roaltă au început lucrările de reparații și amenajare a caselor de odihnă și cantinelor. Pentru completa amenajare a unor camere s-au procurat 200 garnituri de mobilă. In prezent se amenajează un laborator de cofetărie, unde se pot produce zilnic 20.000 de prăjituri. Unele cantine au fost înzestrate cu mașini automate pentru spălat vasele, mașini de curățat cartofi, de tăiat zarzavaturile etc.

Cu toate acestea, lucrările de amenajare a vilelor nu se desfășoară în ritmul cuvenit. La unele vile ale C.C.S. din stațiunea Vasile Roaltă s-au făcut reparații de mîntuială, iar la altele se întîrzie executarea lucrărilor.

Case prefabricate

Cazarea oamenilor muncii, pe șantiere, centre industriale, este asigurată într-o măsură crescîndă în locuințele din casele prefabricate. Acestea prezintă marele avantaj că pot fi instalate repede oriunde este nevoie. In timp ce pentru construirea unor locuințe obișnuite din zid sînt necesare luni de zile, prin folosirea caselor prefabricate cazarea poate fi asigurată, într-un termen de 10-15 zile, chiar și unui număr mare de muncitori.

Pe lîngă faptul că oferă tot confortul locuințelor moderne din zid, casele prefabricate se pot muta cu ușurință dintr-un loc într-altul. Asemenea case prefabricate produce în cantități din ce în ce mai mari o secție a Combinatului forestier Reghin, din Regiunea Autonomă Maghiară. Zilnic ies pe poarta acestei fabrici sute și sute de case prefabricate de diferite tipuri. Muncitorii și tehnicienii acestei fabrici, printre care fruntașii întrecerii socialiste Andrei Biro, Adolf Ohanovici, Ștefan Bibliaș se străduiesc să pună la dispoziția oamenilor muncii cît mai multe asemenea case.

Tehnicienii fabricii lucrează în prezent la proiectele unor noi tipuri de case prefabricate.

La prășit

Inainte de ivitul zorilor a căzut o ploaie lute, cu stropi mari. Dar, după ce s-a făcut ziuă, vîntul a început să răspîndească norii și să svînte pămîntul. Pe ulițele satului Brezoaiele, grupuri de bărbați și femei cu sapele la spinare coborau spre lunca Argeșului.

— Da ce mă Dumitre, nu mai ai somn? strigă de la capătul locului Gheorghe Stan către vecinul său, privind parcela de cartofi prășită cu vreo cîteva zile înainte.

Dumitru nu se opri din drum să stea la vorbă. Se grăbea să ajungă la locul unde face răsadnițe reci pentru varza de toamnă. In schimb îi răspunse Didina lui Grigore:

— Ehei! sfîntă-i vorba din bătrîni: „cine se scoală de dimineață departe ajunge". Uită-te la cartofii lui, ce mîndri sînt. I-a pus printre primii din sat. I-a prășit înaintea noastră. Trebuie să fi început să lege.

— Lasă vecină că mai vorbim noi, spuse încudat Gheorghe Stan, învîrtind cu îndeminare sapa printre tufele de cartofi. Să nu-mi zici mie pe nume, de n-oi scoate recolta tot ca și el.

...Au trecut cinci zile de cînd a început întrecerea patriotică la întreținerea culturilor, între țăranii muncitori din Brezoaiele, raionul Răcari.

In fiecare zi, cum încetau puțin ploile și se svînta pămîntul, Gheorghe Stan pornea împreună cu nevastă-sa la prășitul cartofilor. Pe-o vreme ca asta, cu ploi multe, buruienile năpădesc repede culturile și le înăbușă. Și Gheorghe Stan vrea ca anul acesta să scoată o producție mare, ca și vecinul său Nițu C. Dumitru, care mai în fiecare an izbutește să-i întrecă pe toți din comună.

Gheorghe Stan nu e un om prea vorbăreț de fire, dar cînd e vorba despre felul cum se pot scoate mai mulți cartofi la hectar i se dezleagă limba. De multă vreme a căutat să afle „secretul" lui Nițu Dumitru, și de cînd îl știe, lucrează și el la fel. A învățat să aleagă și să păstreze cartofii de sămînță, iar cu vreo 25—30 zile înainte de a-i planta îi pune la încoltit sub pat, adică face un fel de iarovizare. Pune în pămînt numai cartofii cu coltul gros, sănătos. „Dar asta nu e totul, spune el. Dacă nu pregătești locul, nu-l ari adînc, nu-l îngrași și nu prășești la vreme, te alegi cu mai nimic. Din doi în doi ani, eu pun pe locul meu cîte 50—60 căruțe de bălegar și aproape tot atîta nisip. Cartofii timpurii pe care îi însămînțez de îndată ce s-a luat zăpada îi sap ori de cîte ori ies buruienile. Și sînt din plin răsplătit. Iată, anul trecut, numai de pe 25 de ari am scos și am dus la cooperativă 3.500 kg. cartofi timpurii, cu 1.500 kg. mai mult decît aveam înscris în contract. Printre cartofi am însămînțat porumb și toamna m-am ales cu 30 de dube de boabe. Anul acesta sînt hotărît să obțin și mai mult. Peste puțin timp am să dau a doua sapă la cartofi și cred că pe la începutul lunii iunie voi scoate primele roade, trufandaua"

După ce îl ascultă în tăcere și cu atenție, Elisabeta lui Toma, o femeie bună de glume, nu se putu stăpîni să nu-l necăjească:

— Al fi tu harnic Gheorghe, nu zic nu. Dar pot să jur că tot ți-o ia înainte Nițu. Ce vrei? Om vrednic și pace. Numai cu cîteva zile înaintea ta a prășit cartofii și tufele au și crescut mai mari cu cîteva degete decît pe locul tău.

— De nu l-oi întrece, i-a răspuns hotărît Gheorghe Stan, tot îl ajung.

...Bătrînul Maxim Achim are și el un loc de vreo 1.000 metri pătrați în vatra satului, pe care de cîțiva ani încoace a început să-i cultive cu cartofi. Altădată se plîngea de bătrînețe, ba că-l dor oasele, ba că nu mai poate merge la lucru. Dar anul acesta, cu cît vremea era mai neprielnică pentru lucru, el devenea tot mai îndîrjit.

— Să mor babă, de nu le-o lau înainte ăstora tineri. Să vadă și ei cum își lucrează Achim pămîntul. Numai să mă ajuți și tu.

Și nu s-a lăsat moș Achim. In timp ce viscolul bătea năprasnic, zgîlțîind ușa din țîțîni, el a ales cu grijă cartofii de sămînță și i-a pus sub pat la încoltit. De îndată ce timpul a devenit prielnic, i-a și plantat. La prașilă a fost primul din sat. Pentru vrednicia lui organizația de bază și sfatul popular al comunei i-au înmînat zilele trecute steagul de fruntaș pe comună în întrecerea patriotică pentru o recoltă bogată.

...A trecut încă o zi de luptă a țăranilor muncitori din Brezoaiele împotriva buruienilor. Ei au fost fruntași pe raion la însămînțat, iar acum, în ciuda timpului piolos, sînt fruntași și la prășit.

Numeroși țărani muncitori între care Gheorghe Stan, Maxim Achim, Nițu C. Dumitru, Marin Gh. Petre, Nicolae N. I. Popa, Dumitru I. Grigore, Năstase I. Vasile și mulți alții și-au prășit culturile de cartofi. Și hărnicia lor nu va fi fără rezultate. Peste 2-3 săptămîni, așa după cum spun chiar ei, pămîntul le va da primele roade din acest an. Spre cooperativă și spre piață vor porni care încărcate cu cartofi noi.

I. MARICOIU
corespondent al „Scînteii" pentru regiunea București

VIAȚA DE PARTID

Primirea candidaților de partid — sarcină de mare însemnătate

— În viața unui om — spunea în timpul unei discuții tov. Gheorghe Dulică de la întreprinderea „11 iunie"-Pitești — există anumite momente care îi rămîn pentru totdeauna întipărite în minte. Un asemenea moment este pentru mine ziua în care am fost primit candidat de partid.

Ca și el, tov. Maria Balaban și alți tovarăși din sectorul țesătorie al întreprinderii textile „11 iunie" vorbesc cu emoție despre ziua cînd adunarea generală a organizației de bază a discutat cererile lor de a fi primiți candidați de partid. Ei povestesc cum comuniștii se ocupă de ei cu mai multă dragoste, îi ajută să-și îndeplinească sarcinile încredințate, să-și ridice nivelul politic și ideologic.

Organizația de bază nr. 1 din sectorul țesătorie, al cărei secretar este tov. Alexandru Nicolae, a înțeles că primirea de candidați constituie o problemă de cea mai mare însemnătate pentru întărirea partidului și se ocupă îndeaproape și cu dragoste de această problemă. Comuniștii din această organizație au dat dovadă totodată de spirit de răspundere și vigilență revoluționară respingînd cererea unui element necorespunzător, care a încercat să se strecoare în rîndurile candidaților de partid.

Și în alte organizații de bază din orașul Pitești au fost primiți candidați dintre oamenii cei mai devotați cauzei clasei muncitoare, fruntași în muncă, exemplu pentru cei din jur. În organizația de partid de la Depoul C.F.R., de pildă, a fost primit candidat tov. Dumitru Gheorghe, inițiatorul aplicării în Depoul C.F.R.-Pitești a planului financiar pe locomotivă.

Deși în organizațiile de partid din orașul Pitești au fost primiți candidați de partid, totuși atît calitatea cît și amploarea muncii politice pentru primirea de candidați este nesatisfăcătoare.

Caracteristică pentru comitetul orășenesc de partid și pentru organizațiile de bază din întreprinderile și instituțiile orașului Pitești este lipsa de preocupare permanentă față de primirea de candidați.

La fabrica textilă „11 iunie", pe cînd stăteam de vorbă cu un grup de membri de partid despre primirea de candidați, s-a apropiat de noi un tînăr. Era tov. Gh. Ungureanu, absolvent al unei școli medii tehnice textile, acum tehnician în sectorul filatură, apreciat de tovarășii săi.

— V-am auzit vorbind despre primirea de candidați de partid — a spus el. Aș vrea și eu să intru în partid, dar nu știu ce trebuie făcut; tovarășii din biroul organizației de bază sînt prinși mereu cu alte treburi și n-au timp să se ocupe de cei ce doresc să intre în partid.

Comitetul orășenesc de partid Pitești nu s-a sezisat de faptul că unele organizații de bază dovedesc foarte multă tărăgăneală și birocratism în primirea de candidați. Locul întîi în această privință îl ocupă fără îndoială organizația de bază de la fabrica de pielărie „Tudor Vladimirescu". Biroul acestei organizații de bază a primit încă din toamna anului 1952 cereri de la patru tovarăși care doreau să fie primiți în rîndurile candidaților. Nici una din aceste cereri n-a fost încă discutată.

Se pune întrebarea: de ce nu s-au putut rezolva timp de peste un an și jumătate aceste cereri? La această întrebare nu poate răspunde nici tov. Dumitru Dumitru, secretarul organizației de bază, nici tov. Florența Munteanu, membră mai veche în birou. Ei ridică „nevinovați" din umeri.

Concluzia însă este clară: biroul organizației de bază n-a luat în seamă aceste cereri și, dînd dovadă de un birocratism grosolan, le-a așezat într-un dosar, apoi le-a închis într-un sertar și le-a uitat acolo. Atît de puternic au fost prinși în carapacea birocratismului membrii biroului acestei organizații de bază, încît nici insistențele repetate ale unora dintre cei care doreau să devină candidați de partid de a li se rezolva cererile, n-au răzbătut pînă la ei, n-au fost în stare să-i miște din loc, să-i facă să rupă cu birocratismul. De cîte ori tov. Minea Năstase, de pildă, despre care biroul organizației de bază are o părere foarte bună, întreba pe secretar: „Ce faceți, tovarășe Dumitru, cu cererea mea?" — răspunsul venea totdeauna prompt și la fel de birocratic: „Așteaptă tovarășe, o să te chemăm noi!" Tov. Minea Năstase așteaptă cu răbdare de un an și jumătate, dar biroul organizației de bază nu face nimic pentru a pune cererea lui în discuție.

Tovarășii care au făcut cereri de primire în rîndul candidaților de partid s-au gîndit bine cînd au făcut acest pas. Tov. Ion Anghel, de pildă, muncitor fruntaș la fabrica „Tudor Vladimirescu", a depus și el o cerere de a fi primit candidat de partid încă din anul 1952. Pînă acum cererea lui n-a fost discutată, iar acum el se gîndește că nici n-ar mai putea fi primit candidat de partid, deoarece pune această tărăgănare birocratică, nepermisă, pe seama a cine știe căror „motive" care ar împiedica primirea sa în partid.

Primirea de candidați este serios frînată și de faptul că nici comitetul orășenesc și nici organizațiile de bază nu dau atenția cuvenită desfășurării muncii politice în acest scop. În majoritatea organizațiilor de bază din oraș membrii birourilor, comuniștii, nu se ocupă în mod sistematic de muncitorii cei mai înaintați, să-i antreneze în activitatea obștească, să le facă educația politică. Nu se stă de vorbă de la om la om cu cei mai buni utemiști, cu cei mai activi dintre membrii sindicatului spre a-i lămuri asupra politicii partidului, asupra scopurilor înalte pentru care luptă și asupra calităților pe care trebuie să le întrunească acela care dorește să devină membru de partid. În majoritatea organizațiilor de bază din oraș nu s-au ținut conferințe despre partid și calitatea de membru de partid.

În loc de organizarea muncii politice, în unele locuri se folosesc metode administrative. Tov. Maria Nicorici, de exemplu, muncitoare la fabrica „Tudor Vladimirescu" povestește că secretarul organizației de bază i-a vorbit cam în felul acesta: „Am de gînd să te fac membru de partid. Adu o cerere și cîteva recomandări". Dar nu mi-a spus nimic, ce și cum e cu intrarea în partid, așa ca de la om la om — adaugă tov. Nicorici.

Comitetul orășenesc de partid Pitești a trecut nepăsător pe lîngă faptul că în multe organizații de bază există concepția profund greșită că în chestiunea primirii de candidați nu mai este nevoie de muncă politică.

La frînarea artificială a primirii de candidați de partid a contribuit și faptul că multe organizații de bază — îndeosebi din comerț, instituții — au așteptat să le vină „deslegare" din partea comitetului orășenesc de partid pentru a începe primirea de candidați. Comitetul orășenesc n-a luat măsuri de combatere a acestei concepții decît în ultima vreme. Din această cauză mai mult de jumătate din numărul organizațiilor de bază din oraș, printre care acelea de la sfatul popular orășenesc, de la cooperativa de consum „16 februarie 1933" ș.a. n-au primit pînă acum nici un candidat de partid.

Totodată, nici primirea în partid a tovarășilor cărora le-a expirat stagiul de candidat nu se desfășoară normal. Și în această direcție se observă tărăgănări birocratice. Dintre toți tovarășii al căror stagiu de candidat a expirat, numai doi au fost primiți în partid, deși în oraș sînt mulți candidați care au depășit termenul fixat ca stagiu. De pildă, tov. Bucura Vasile de la fabrica de tananți „Argeșul" și-a depășit stagiul cu patru luni, Londric Petre de la fabrica metalurgică cu patru luni, tov Dumitru Radu de la uzina electrică cu zece luni etc., fără ca organizațiile de bază respective să se sezizeze și să-i îndrume să facă formele necesare pentru a deveni membri de partid.

Se pune întrebarea cum de a putut comitetul orășenesc să neglijeze luni și luni de zile o problemă de asemenea importanță cum este primirea candidaților?

Răspunsul trebuie căutat în primul rînd în stilul greșit de muncă al Comitetului orășenesc de partid Pitești, care concepe desfășurarea muncii de primire în partid numai „pe campanii", deși instrucțiunile C.C. al P.M.R. arată clar că „primirea candidaților și membrilor este o sarcină permanentă a organizațiilor de partid, de aceea ea nu trebuie să aibă în nici un caz caracterul unei campanii".

După ce în anul 1952 au fost primiți cîțiva candidați de partid — mai mult cu titlu de experiență — numărul celor primiți după aceea este extrem de redus față de posibilități. De fiecare dată cînd interveneau sarcini noi, primirea candidaților de partid era întreruptă în așteptarea unui timp... cînd nu vor fi alte sarcini.

Comitetul orășenesc de partid n-a îndrumat birourile organizațiilor de bază să analizeze felul cum se face primirea de candidați, să la hotărîri și să urmărească îndeplinirea lor — și mai ales să desfășoare o muncă vie cu oamenii. Comitetul orășenesc de partid nici nu s-a interesat cel puțin dacă propriile sale hotărîri cu privire la îmbunătățirea primirii candidaților de partid se aplică sau nu se aplică. O analiză sumară a situației pe teren arată că cea mai mare parte a hotărîrilor au rămas pe hîrtie.

Toate acestea dovedesc că Comitetul orășenesc de partid Pitești, în frunte cu primul secretar Gheorghe Mătușa, a subapreciat primirea de candidați, n-a înțeles întreaga însemnătate a acestei sarcini, considerînd probabil că nu-i o lipsă dacă un timp îndelungat nu se primesc candidați și noi membri în partid.

Pentru toate aceste lipsuri o mare răspundere revine și comitetului regional de partid care n-a exercitat un control mai adînc și sistematic asupra felului cum se ocupă comitetul orășenesc de primirea de candidați. Pe de altă parte, deși unele lipsuri erau cunoscute comitetului regional, acesta a luat măsuri de îndreptare numai cu mare întîrziere.

Fără îndoială că trebuie combătută cu toată tăria orice tendință de pripeală, de slăbire a vigilenței, de superficialitate în primirea de candidați de partid. Important este nu numărul, ci calitatea celor ce intră în rîndurile candidaților și ale partidului. Organizațiile și organele de partid au datoria să vegheze cu toată grija ca în partid să intre numai cei care sînt demni pentru aceasta, care corespund cerințelor înalte puse unui membru al partidului. Combaterea cu tărie a oricăror tendințe de „asalt" sau „întrecere" pentru „recuperarea" timpului pierdut, respectarea cu strictețe a instrucțiunilor C.C. cu privire la primirea de candidați și membri de partid — sînt sarcini fundamentale ale organizațiilor de partid.

Aceasta nu înseamnă însă a lăsa ca lucrurile să meargă „de la sine", a tărăgăna la nesfîrșit rezolvarea cererilor de primire în rîndurile candidaților.

Nu trebuie uitat nici un moment că primirea de candidați și de noi membri de partid este o sarcină permanentă de mare însemnătate, a cărei îndeplinire duce le întărirea organizațiilor de bază, la întărirea partidului.

A. DODIȘ

Cînd metoda graficului ciclic nu se bucură de atenție

În cursul anului trecut, minerii bazinului carbonifer Comănești au dat sute de tone de cărbune peste plan și cu mult mai mult cărbune decît în 1952. Această simțitoare sporire a producției de cărbune a fost posibilă datorită mecanizării muncilor grele și aplicării pe scară largă a metodelor avansate de muncă și de organizare a muncii. Față de anul 1948, gradul de mecanizare la aceste exploatări a crescut în prezent cu 606% la înaintări și cu 406% la tăierea cărbunelui în abataje.

În anul care a trecut a existat o preocupare serioasă pentru sporirea productivității muncii pe baza organizării muncii după metoda graficului ciclic, lucru care a dus în mare măsură la obținerea unei producții ritmice. Folosind această metodă avansată de lucru, brigăzi ca cele ale lui Alexandru Bran și Vasile Despa de la mina Rafira au dat, lună de lună, cîte 10—15 cicluri peste plan. Realizările obținute de către brigăzile fruntașe au făcut ca avîntul în muncă al minerilor să crească, astfel încît tot mai multe brigăzi au cerut conducerii Întreprinderii Carbonifere de Stat Comănești să sprijine extinderea metodei de lucru după graficul ciclic. Ținînd seama de acest lucru, conducerea întreprinderii a luat unele măsuri tehnico-organizatorice care au dus la crearea condițiilor de extindere a aplicării metodei.

Printre altele au fost realizate noi legături de aeraj cu abatajele în sectoarele mai slab aerisite, au fost introduse noi mijloace de transport în abataje. La toate minele au fost trimise monografii de armare și pușcare, la întocmirea cărora s-a ținut seama atît de condițiile specifice ale exploatării respective cît și de prescripțiile normelor de tehnica securității muncii. Înafară de acestea, au mai fost pregătite o serie de abataje cu front lung, a căror exploatare se poate face cu o productivitate mărită și prin a căror metodă de exploatare se poate aplica cu mai mult succes lucrul după ciclograma.

Realizările dobîndite în anul 1953 pe linia sporirii producției și productivității muncii n-au fost însă dezvoltate în anul 1954, dimpotrivă, în primele 4 luni ale acestui an minele bazinului carbonifer Comănești nu și-au realizat sarcinile de plan.

Această rămînere în urmă se datorește într-o anumită măsură și unor cauze obiective. În unele locuri de muncă au intervenit schimbări ale condițiilor de zăcămînt. Nu este însă mai puțin adevărat că rămînerea în urmă se datorește în mare măsură și dezinteresului, nepăsării de care a dat și dă dovadă conducerea întreprinderii față de organizarea muncii.

Anul trecut, în timp ce brigăzile de mineri din abataje care aplicau metoda graficului ciclic dădeau în medie cu 20% mai mult cărbune peste plan, iar cele de la înaintări săpau cu 30% mai mulți metri de galerii, brigăzile care lucrau după vechile metode obțineau în medie depășiri ale sarcinilor de plan de 6-10%. Aceasta arată limpede superioritatea organizării muncii minerilor după metoda graficului ciclic.

Dar din cauza slabei organizări a muncii, numărul brigăzilor care lucrează după această metodă s-a micșorat în loc să crească. Din cei peste 300 mineri, care își organizaseră anul trecut lucrul pe baza graficului ciclic, în cursul acestui an au rămas în tot bazinul carbonifer Comănești numai vreo 3—4 brigăzi.

La mina Rafira există toate condițiile pentru aplicarea metodei graficului ciclic de către un număr însemnat de brigăzi de mineri. Aici există mai multe abataje frontale, cu condiții de zăcămînt care permit aplicarea acestei metode. În ultimul timp a fost mecanizat transportul cărbunelui la încă două abataje. Tot aici există mineri pricepuți, cu bogată experiență în producție. Conducerea minei n-a luat însă măsurile necesare în vederea lichidării lipsurilor serioase care frînează buna mers al lucrărilor organizate pe bază de grafic ciclic. Transportul subteran la această mină funcționează defectuos. Nu s-a întocmit un grafic de transport, pe sectoare și mină, pe baza căruia vagonetele goale să fie repartizate în funcție de cerințele locurilor de muncă. Neavînd la timp vagonete goale, minerii sînt stînjeniți în muncă, pierzînd timp prețios din producție.

Deficiențe serioase există și în ceea ce privește operația de pușcare. Sînt nenumărate cazurile cînd brigăzile de mineri trebuie să aștepte timp îndelungat artificierii pentru executarea pușcării.

Nici reparațiile și revizia utilajului nu se fac la timp și în bune condițiuni, pentru a se evita desele întreruperi în funcționarea lor, fapt care duce la neîndeplinirea operațiilor în timpul prevăzut în grafic. Situația existentă la mina Rafira este de fapt comună tuturor celorlalte mine carbonifere din bazinul Comănești.

Organizația de partid din această întreprindere a privit mult timp cu indiferență scăderea inadmisibilă a numărului brigăzilor care aplică metoda graficului ciclic, nu s-a ocupat de aplicarea și extinderea acestei metode. Comitetul de partid n-a înțeles pe deplin rolul pe care trebuie să-l aibă în stimularea și extinderea a tot ce este nou și avansat în întrecere. Așa se face că deabia în ultimul timp comitetul de partid a cerut conducerii întreprinderii să prezinte un raport privitor la felul cum se aplică metoda graficului ciclic.

Lipsit de îndrumarea concretă a comitetului de partid, nici comitetul de întreprindere n-a făcut mare lucru pentru ca metoda graficului ciclic să fie însușită și aplicată de un număr cît mai mare de brigăzi de mineri. Popularizarea rezultatelor obținute de brigăzile care lucrează după această metodă, pentru a stîrni un interes crescînd în rîndurile minerilor, n-a constituit o preocupare de zi cu zi a tovarășilor din comitetul de întreprindere.

Recuperarea rămînerii în urmă și îndeplinirea ritmică a sarcinilor de plan impun lichidarea grabnică a acestor lipsuri. Conducerea I.C.S. Comănești trebuie să la asemenea măsuri tehnico-organizatorice, încît să se asigure extinderea muncii după grafic la cît mai multe locuri de muncă. Conducerea întreprinderii trebuie să vegheze să fie întocmite ciclograme care să corespundă specificului locurilor de muncă, ca fiecare operație să fie încadrată just în grafic, pentru ca ea să poată fi executată în bune condițiuni și în timpul prevăzut.

Serviciul electromecanic are datoria de a asigura utilajul și instalațiile necesare la locurile de muncă unde se aplică metoda graficului ciclic. Șefii de sectoare și maiștrii mineri sînt chemați să se preocupe în mod permanent de buna aprovizionare a brigăzilor cu vagonete goale, materiel lemnos și unelte, să sprijine prin indicații tehnice aceste brigăzi.

Măsurile tehnico-organizatorice trebuie împletite cu o largă muncă politică de masă, cu o susținută acțiune de agitație. Comitetul de partid trebuie să folosească mijloace variate de agitație, să arate minerilor că sporind productivitatea muncii, mărind producția de cărbune, ei își pot îmbunătăți simțitor și cîștigurile.

Comitetului de întreprindere îi revine sarcina să popularizeze larg realizările fruntașilor întrecerii socialiste, să organizeze periodic schimburi de experiență pentru ca metoda graficului ciclic să devină o metodă permanentă a tuturor minerilor.

Organizîndu-și lucrul după metoda graficului ciclic, minerii din bazinul carbonifer Comănești vor avea posibilitatea să sporească necontenit productivitatea muncii lor, să dea patriei, pe zi ce trece, tot mai mult cărbune, îndeplinindu-și astfel cu cinste sarcinile de plan ce le revin.

Ing. I. BAIANȚ

Din scrisorile oamenilor muncii

● În unitățile forestiere din raionul Vatra Dornei s-au construit la gurile de exploatare și parchete cabane confortabile pentru muncitorii de pădure. Aceste cabane au fost înzestrate cu cele necesare unei bune cazări: paturi, saltele, pături și perne, sobe etc. În prezent, în raion sînt 148 cabane de acest fel. **(Dumitru Rusu).**

● La Ocna Mureșului și în satele învecinate se extinde rețeaua de radioficare. În oraș au fost instalate de curînd încă un număr însemnat de difuzoare, îndeosebi pe străzile 23 August și Războieni. În casele țăranilor muncitori din satul Ciunga sînt instalate 318 difuzoare.

Au fost puse în funcțiune și în satul Uioara de Sus 140 difuzoare. **(Simion Schitea).**

● În primul trimestru al acestui an s-a distribuit mamelor cu mai mulți copii din raionul Tîrnăveni ajutorul familial de stat în sumă de 157.000 lei. Țărancа muncitoare Clara Burcea din satul Odrihelu, distinsă cu titlul de Mamă Eroină, a primit pentru cel de al 10-lea și al 11-lea copil un premiu de 2000 lei. Premii au mai primit Floarea Poșa din satul Pănade pentru cel de al 11-lea copil, colectivista Ileana Kovaci din gospodăria colectivă „7 Noiembrie", comuna Corol-Sînmartin, pentru cel de al 10-lea copil. **(Simion Bochiș).**

● În stațiunile balneare Olănești și Govora se fac noi amenajări în vederea primirii oamenilor muncii care vin la odihnă în lunile de vară. La băile Olănești se lucrează intens la amenajarea băilor și izvoarelor minerale care vor fi puse din nou în funcțiune peste cîteva zile. Bucătăriile cantinelor au fost înzestrate cu noi instalații mecanice moderne. Clubul central s-a mutat într-un local nou și încăpător. În prezent se asfaltează strada Gh. Gheorghiu-Dej.

Pe aleile din Govora s-au plantat 1600 puieți de brad și numeroase răsaduri cu flori. Biblioteca stațiunii a mai primit 233 volume și în curînd va primi încă 100 volume. Acum se fac ultimele lucrări la noua policlinică, înzestrată cu întreg mobilierul și utilajul necesar. **(N. Ciorei).**

● Ca urmare a muncii intense depuse de colectorul Gh. Gheorghieș, colectiviștii și țăranii muncitori cu gospodării individuale din comuna Rișnov au încheiat, în ultimele luni, contracte cu cooperativa pentru 11.300 litri lapte. Țăranul muncitor Olteanu Gheorghe a contractat să predea 1000 litri lapte. La încheierea contractului el a primit 600 kg. tărîțe și 50% avans din suma ce i se cuvine pentru laptele contractat. Pînă acum el a predat cooperativei 900 litri lapte.

Printre cei care au încheiat contracte și au predat aproape întreaga cantitate de lapte sînt și țăranii muncitori cu gospodării individuale Ion Stoia, Ana Gurici și colectivistul Gheorghe Susu. **(Alex. Macovei).**

● La 30 aprilie s-a inaugurat noul magazin universal în comuna Băcești, raionul Negrești. Magazinul are 4 raioane aprovizionate cu mărfuri de larg consum — textile, încălțăminte și galanterie, produse metalice și de uz casnic, librărie. **(Mihai Cafes).**

● În satul Potelu, comuna Ianca, raionul Corabia, se desfășoară o bogată activitate culturală. Biblioteca satului care numără acum peste 800 volume are 372 cititori. Bibliotecara Silvia Epuran a organizat o recenzie a cărții „Brazdă peste haturi" la care au participat 115 țărani muncitori. În perioada de iarnă s-au ținut 27 șezători și 24 seri culturale. Utemiști din sat și țărani muncitori vîrstnici au pregătit trei piese de teatru care, prezentate la căminul cultural, s-au bucurat de un mare succes. De două ori pe săptămînă la căminul cultural rulează filme artistice și documentare. **(Victor Ionescu).**

—o—

O nouă plantă furajeră cultivată în țara noastră

La secția Spanțov a gospodăriei agricole de stat „Mînăstirea", regiunea București, au fost produse anul trecut însemnate cantități de semințe de kafir. Kafirul este o plantă de nutreț anuală, care se aseamănă cu sorgul.

Pentru asigurarea bazei furajere, extinderea culturilor de kafir are o mare importanță datorită faptului că această plantă rezistă foarte bine la secetă, dă o mare producție de masă verde și boabe la ha. și se poate însiloza. Pentru folosirea ca nutreț verde în timpul verii, kafirul se cosește de 2—3 ori, dînd între 40.000—60.000 kg. masă verde la ha. și asigurînd o bună hrănire a animalelor pe o perioadă lungă de timp.

La recoltarea kafirului se poate folosi cu succes combina, ceea ce permite economisirea brațelor de muncă.

Avînd în vedere calitățile acestei plante, numai la gospodăria agricolă de stat „Mînăstirea" au fost însămînțate 25 ha. Totodată a fost extinsă anul acesta cultura kafirului la peste 40 de gospodării agricole de stat și colective din țară, urmînd ca în anii următori să fie extinsă pe suprafețe tot mai mari.

S. CAPȘA
agronom, G.A.S. Mînăstirea, regiunea București

—o—

Acțiunea de valorificare a deșeurilor

IAȘI (de la redacția ziarului „Flacăra Iașului"). Secțiile de bunuri de larg consum din cadrul Atelierelor C.F.R. „Ilie Pintilie" din Iași și al Atelierelor C.F.R. Pașcani valorifică cu succes deșeurile, punînd astfel pe piață cantități sporite de produse de consum popular.

În luna aprilie aceste secții au produs peste 3.000 taburete și mese din lemnul rămas de la construcțiile executate la vagoane. Din deșeurile de fontă au fost turnate peste 3.000 bucșe pentru căruțe, iar din deșeurile de tablă și fier s-au confecționat peste 1.000 fărașe și clești pentru foc, pile, mînere etc.

Prin valorificarea deșeurilor, aceste întreprinderi au realizat un venit suplimentar de peste 116.000 lei.

FOILETON

MONUMENTUL

Nu departe de centrul orașului Deva, în apropierea clădirii sfatului popular regional, se ridică svelte cîteva coloane de beton, la picioarele cărora se deschide o hrubă întunecată. Jur împrejur, nenumărate pietre albe sclipesc cîndat în bătaia lunii. Vrei să te oprești să vezi ce este aici. Dar din fundul hrubelor răsare dintr-odată un om care te privește cercetător...

Ce păzește oare cu atîta strășnicie în miez de noapte? Poate că pietrele acestea albe sînt cine știe ce monumente istorice? Poate că hruba fioroasă ascunde în adîncurile ei comorile vreunui voevod de pe vremuri? Cine poate ști?

...Totul a pornit de la o veche monografie a orașului. Tov. Bodea, vicepreședintele sfatului popular regional, o cercetă îndelung, filă cu filă, îngropat comod în jilțul său de-acasă. Erau trecute acolo toate monumentele Devei: bătrîna cetate de pe vîrful muntelui era înfățișată cu povestea ei legendară. Se vorbea apoi despre muzeul de la poalele ei, despre monumentul lui Decebal și despre alte solii de piatră și bronz pe care trecuții secoli le-au trimis către zilele noastre. Și, tot răsfoind cărțulia aceasta, gînduri neobișnuite au prins să răscolească adînc sufletul tovarășului vicepreședinte. Gloria străbunilor nu-i mai dădea pace. Nu! Orice s-ar întîmpla va trebui ca și numele lui să fie săpat odată și odată în marmură, pe un monument care, sfidînd veacurile, să vorbească peste zeci și sute de ani despre vremea cînd însuși Ion Bodea conducea la Deva treburile gospodărești.

Măreață idee! Ion Bodea vedea parcă monumentul: un palat ca-n povești cu coloane svelte de marmură sprijinind un fronton împodobit cu sculpturi. Da, da! Eventual cu chipurile în basorelief ale ctitorilor... Și închipuirea vicepreședintelui alerga, alerga departe, cu toate că el închisese de mult ochii și sforăia sonor. Visa vicepreședintele. Se vedea pe el însuși, așa cum stă uneori în mijlocul biroului său — nemișcat, cu picioarele bine înfipte în podea, cu fruntea sus, ca o statuie vie... Se vedea — în chip de statuie de bronz — cocoțat tocmai sus, deasupra frontonului împodobit cu sculpturi, privind semeț ruinele bătrînei cetăți.

Un bărzăune păcătos l-a trezit din somn...

— Nu avem oare sarcini mai urgente, mai arzătoare în regiunea noastră? au încercat unii să-l convingă pe tovarășul Bodea. Palat cultural, nimic de zis, dar după ce vom fi rezolvat cu succes alte sarcini...

— Și apoi pentru ca să ridicăm o clădire atît de însemnată ne trebuie aprobare de sus, au obiectat alții.

— În regiunea noastră noi hotărîm, noi sîntem statul, răspundea cu măreție vicepreședintele.

— Dar de unde luăm toate materialele de construcție? l-a întrebat emoționat și cu glas nesigur tov. Vlad din comitetul executiv al sfatului popular orășenesc.

— Nici o grijă — a zîmbit superior vicepreședintele. O să convocăm pe toți directorii marilor întreprinderi...

Memorabila ședință cu directorii marilor întreprinderi a început într-o lună la prînz.

Începerea s-a umplut repede de larmă, de glasuri și fum de țigări. Apoi deodată s-a făcut liniște: pe ușă a intrat tovarășul Bodea. Să mai arătăm oare cît de înspirat le-a vorbit directorilor despre străvechile monumente ale orașului, ca și despre alte monumente ale lumii — nepieritor mesaj al secolelor? Și despre necesitatea, arzătoarea necesitate, ca înainte de orice, înainte de rezolvarea oricăror altor probleme și sarcini, fie ele oricît de urgente, să avem grijă ca și vremurile noastre să-și aibă monumentul lor în orașul Deva, în care gospodărește Ion Bodea?

— Și acum fraților, închelo vicepreședintele, să vă văd dacă sînteți la înălțimea vremurilor pe care le trăim.

— Ce să dăm, ce putem da? — l-a întrebat o voce. Toate materialele pe care le avem în întreprinderi au destinație definită prin planul de stat. Și apoi, palatul e trecut în planul de stat?

— Ce tot spui, tovarășe? E vorba de monument sau de plan? Ce, pe vremea lui Decebal exista plan? Să nu ne abatem de la subiect. Dumneata, tovarășe Cogan — se adresă el directorului I.C.S.-Hunedoara — ai cele mai largi posibilități. Ne trebuie ciment, cărămizi, carton, mașini, oameni... Ce dai?

Tov. Cogan avea din toate acestea. A încercat el să arate adevărata destinație a tuturor acestor materiale. În tr-adevăr, avea și ciment și cărămizi—dar erau destinate construcțiilor și locuințelor muncitorilor combinatului Hunedoara. Avea și fier — dar era destinat prin planul de stat altor construcții...

— Ce ne tot înșiri toate astea? Te ascunzi pe după „motive obiective"? l-a întrerupt enervat vicepreședintele. Eu îți vorbesc despre un monument al nostru, al Devei, iar dumneata o tot ții pe-a dumitale: construcții de stat, planul de stat, și așa mai departe.

Tovarășul Cogan stătu cîteva minute pe gînduri, apoi răspunse cu o voce slabă: „Mă înscriu... cu un vagon de ciment".

Vicepreședintele izbucni ca un tunet: „Un vagon ai spus? Cred că glumești Cogane, frate, tovarășe! Care piramidele din Egipt au fost ridicate numai cu un vagon de piatră? Dar Acropolea Atenei, dar Coliseul din Roma, dar... uite, privește pe fereastră: cetatea asta a Devei. O vezi? Numai un vagon de piatră i-a trebuit?

— Nouă vagoane, se hotărî pînă la urmă directorul, zdrobit de acest argument.

— Dar cărămizi?

— Și cărămizi — vreo 15.000. Și carton — vreo mie de metri...

Rînd pe rînd — adevărați filantropi în contul statului — directorii și-au spus cuvîntul. Directorul de la I.F.I.L. Sebeș, care știe că obrazul subțire cu cheltuială se ține, a dat cherestea; cel de la întreprinderea 904 Construcții, om cu inimă largă, a dat ciment și fier. S-au adunat zeci de vagoane de ciment, zeci de mii de cărămizi, fier, carton, piatră și alte materiale. Bodea era într-al nouălea cer. În toate diminețile colinda grăbit prin birourile regiunii de partid, unde unii tovarăși — setoși de glorie ca și el — îl susțineau și îl ajutau, determinînd, pe directori să trimită mai repede materialele, antrenînd masele la muncă voluntară pentru înălțarea construcției. După amiezile și le petrecea învîrtindu-se acolo unde se săpau de zor temeliile. În adevărate torente se revărsau camioane de materiale din toate colțurile regiunii. Și ce minunată priveliște îți desfăta ochii: oameni de prin tot orașul și din împrejurimi, sute de oameni veniți la muncă voluntară, lucrau harnici ca niște furnici.

Dar de la un timp, gurile rele nu mai voiau să tacă deloc: că se lucrează fără proiecte definitive, că proiectele nu-s avizate de Comitetul de stat pentru Arhitectură și Construcții, că se face prea multă risipă de materiale fiindcă nu există nici o conducere tehnică și administrativă pe șantier, că materialele nu s-au obținut prin repartiții legale și că — mai cu seamă — lucrările nu sînt aprobate de Consiliul de Miniștri... Și cîte altele.

Așa au mers lucrurile o săptămînă, o lună, două, trei. Treburile nu mergeau deloc „ca pe roate". Se lucra, se strica, iar se lucra. Vicepreședintele începu să viseze noaptea cîte și mai cîte grozăvii. Într-o noapte și-a văzut în vis statuia de bronz din vîrful palatului clătinîndu-se într-o parte și-n alta.

Dimineața și-au făcut apariția în biroul său cîțiva specialiști de la Comisia Controlului de Stat.

— Construcția aceasta e nelegală, tovarășe Bodea.

Vicepreședintele, cu cearcăne vinețiu în jurul ochilor, îi privea parcă aiurit și nu-i venea să creadă: „Cum, dar am vrut să facem un monument... Un monument al vremurilor noastre — spuneau privirile lui. Dar ceilalți au continuat nemiloși:

— Ce aprobări ați avut? De unde ați luat fondurile de investiții? De unde ați avut repartiții pentru materiale? Construcția este greșită. Rău proiectată, rău amplasată. De ce ați risipit banii statului?...

În clipa aceea, tovarășului Bodea i s-a năzărit ca într-o nălucire că măreața statuie de bronz de pe frontispiciul palatului se prăbușește la pămînt și se preface în țăndări cu zgomot de clopot sfărîmat.

...E noapte. Sînt pustii străzile Devei. S-au stins la ferestre luminile, au tăcut și cîinii, nici un zgomot nu se mai aude. Doar într-un singur loc, nu departe de centrul orașului, lîngă clădirea sfatului popular regional, un om veghează printre fantomele albe de piatră. Nu e nimeni pe stradă. Dar privirile lui te țintesc cercetătoare: „Cine-i? Cine dă tîrcoale și ce caută la ceas de noapte în locul acesta?..." Păzește — cu aceeași strășnicie cu care pe vremuri vor fi veghiat străjile bătrînei cetăți — ruinele acestea triste, în vîrstă doar de cîteva luni. Păzește monumentul pe care au vrut să și-l înalțe Ion Bodea și tovarășii săi întru eternizarea strălucitelor lor nume... un monument închinat lor, risipitori ai banului poporului, încălcători ai legilor statului, oameni care pun gloria lor personală mai presus de interesele celor mulți. Un monument ai risipei!

P. DINESCU

NOTE BIBLIOGRAFICE

Povestiri științifice

F. KOPILOV: Povestiri despre chirurgi. Cartea chirurgului sovietic F. A. Kopilov înmănunchiază o serie de povestiri despre trecutul chirurgiei, despre importantele ei cuceriri dobîndite în Uniunea Sovietică, despre rolul și prioritatea savanților ruși și sovietici în rezolvarea unor grele probleme ale acestei ramuri a medicinei. Zugrăvind figura chirurgului modern, autorul cărții descrie — într-un stil viu și accesibil — pregătirea și etapele intervențiilor chirurgicale, dă o seamă de amănunte interesante despre anestezie, oprirea hemoragiei (hemostaza), lupta împotriva infectării rănilor, diferite metode de tratament ale acestora ș.a. (Editura Tineretului, 190 pag., 4 lei).

★

V. A. PARFIONOV: Metalul înaripat. Numele de „metalul înaripat" este dat aluminiului, pentru că de existența lui sînt legate toate succesele tehnicii aviatice din zilele noastre. În paginile broșurii sînt descrise într-un mod interesant proprietățile fizice și chimice ale acestui metal ușor și rezistent, diferitele procedee de obținere a aluminiului pur și a aliajelor sale. Totodată în broșură se vorbește despre întrebuințarea aluminiului în diferitele ramuri ale industriei sovietice: metalurgică, de avioane, industria ușoară și a bunurilor de larg consum etc. (Editura Cartea Rusă. Colecția „Știința pentru toți". 62 pag., 0,57 lei).

★

F. I. CESTNOV: Radiolocația. Încă din primele pagini, broșura lămurește înțelesul cuvîntului „radiolocație" — determinarea poziției în spațiu a unui obiect oarecare (vapor, avion, automobil) cu ajutorul undelor de radio — și felul cum se realizează practic această „vedere la distanță". După ce dă o seamă de lămuriri despre natura undelor de radio, despre modul în care, cu ajutorul lor, se pot transmite semnale la mare depărtare, autorul broșurii înfățișează în capitolul final intitulat „Radiolocația în acțiune" diferitele ei aplicații practice în U.R.S.S.: ușurarea navigației pe apă și prin aer în timpul nopții și în condiții de vizibilitate și orientare scăzută, măsurarea altitudinii, observații meteorologice, explorarea spațiului cosmic etc. (Editura Cartea Rusă. Colecția „Știința pentru toți". 100 pag. 0,95 lei).

★

A. IAKUBENKO: Sîngele și circulația sîngelui. Consacrată descrierii circulației sîngelui, unul din cele mai complicate și interesante procese ce se petrec în corpul omenesc, lucrarea se ocupă pe larg de problemele compoziției sîngelui, face o descriere amănunțită și sugestivă a întinsei rețele de vase sanguine etc. Ultimul capitol, intitulat „Lupta pentru viața și sănătatea omului", înfățișează intensa activitate desfășurată de medicina sovietică pentru ocrotirea vieții și sănătății oamenilor muncii. (Editura Tineretului. Colecția „Știința învinge", 134 pag., 2 lei).

★

S. D. KLEMENTIEV: Comanda la distanță. Autorul broșurii lămurește cititorilor următoarele probleme: pe ce principii se bazează tehnica comenzii la distanță, ce fel de aparate și instrumente permit dispecerului să urmărească și să dirijeze la distanță funcționarea unor centrale electrice sau mișcarea unor trenuri, cum se realizează comanda la distanță a unor mașini, automobile, vapoare și avioane în mișcare etc. Sînt arătate marile realizări obținute în acest domeniu de către oamenii de știință din Uniunea Sovietică. (Editura Cartea Rusă. Colecția „Știința pentru toți". 80 pag. 0,94 lei).

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. R. a ratificat convențiile de la Geneva din 1949

Prezidiul Marii Adunări Naționale a R. P. R. a ratificat convențiile de la Geneva cu privire la protecția victimelor de război, elaborate de conferința de la Geneva din 1949 și semnate de împuternicitul Republicii Populare Române la 10 februarie 1950, și anume:

1. Convenția pentru ameliorarea soartei răniților și bolnavilor din forțele armate aflate în campanie.

2. Convenția pentru ameliorarea soartei răniților, bolnavilor și naufragiaților din forțele armate pe mare.

3. Convenția relativă la tratamentul prizonierilor de război.

4. Convenția relativă la protecția persoanelor civile în timp de război.

(Agerpres)

Lucrările consfătuirii A. S. I. T.

Simbătă dimineața, în sala Consiliului Central A.S.I.T. din Capitală, au început lucrările consfătuirii pe țară organizate de Consiliul Central cu conducerea filialelor regionale.

La lucrările consfătuirii participă tovarășii: acad. prof. N. Profiri, președintele Consiliului Central A.S.I.T., prof. N. Popescu-Doreanu și prof. I. Constantin, vicepreședinți, ing. Oliviu Rusu, prim secretar, alți membri ai Consiliului Central A.S.I.T., precum și președinții și secretarii filialelor din țară.

Consfătuirea are la ordinea de zi analiza activității filialelor regionale A.S.I.T. pentru sprijinirea agriculturii, descoperirea și folosirea rezervelor interne ale întreprinderilor, sporirea și îmbunătățirea calității producției bunurilor de larg consum, sprijinirea desfășurării întrecerii socialiste.

(Agerpres)

Știri sportive

— Stadionul „23 August" va găzdui astăzi de la ora 17 întîlnirea internațională prietenească de fotbal dintre echipele „Dinamo" București și „Dozsa" Budapesta.

In echipa oaspete figurează jucători de valoare, selecționați de multe ori în echipa reprezentativă a R.P. Ungare, ca Henni, Szusza, Déak și alții. Intîlnirea va fi condusă de arbitrul Schulder (București).

— Echipa de baschet „Spartac" — Sofia a susținut aseară a doua întîlnire de la sosirea în țara noastră, jucînd cu echipa selecționată a asociației „Știința".

Baschetbaliștii de la „Spartac" au cucerit victoria cu scorul de 56—50 (34—25).

INFORMAȚII

Simbătă la amiază au părăsit Capitala, întorcîndu-se în R. D. Germană, Hans Knauer, responsabil al secției pentru instruirea învățătorilor din Ministerul Educației Poporului din R. D. Germană, Irmgard Rudolph, activistă a secției de învățămînt general a C.C. al Partidului Socialist Unit din Germania, și Eva Rechten, conferențiar universitar la Institutul Pedagogic din Berlin, membri ai delegației de pedagogi din R. D. Germană care, în cadrul convenției de colaborare culturală între țara noastră și R. D. Germană, au făcut un schimb de experiență și au studiat metodele pedagogice aplicate în școlile noastre.

La Gara de Nord oaspeții au fost salutați la plecare de reprezentanți ai Ministerului Invățămîntului și ai Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

La plecarea oaspeților au fost de față reprezentanți ai ambasadei R. D. Germane la București.

Succesul muzicienilor români la Praga

PRAGA 15 (Agerpres). — Ceteka transmite:

La 14 mai, în cadrul celui de al IX-lea Festival internațional de muzică „Primăvara la Praga — 1954" au avut loc două concerte. In sala Smetana, care era plină pînă la refuz, orchestra filarmonică cehă, laureată a Premiului de Stat, și Corul ceh, laureat al Premiului de Stat, au executat sub conducerea dirijorului Karel Ancerl, „Requiemul" de Dvorak, op. 89.

Cel de al doilea concert din seara zilei de 14 mai a fost dat de „Trio românesc" la Casa Artiștilor. Concertul a început cu sonata în la major pentru vioară și pian de Cezar Frank, care a constituit un mare succes, fiind aplaudată cu entuziasm de către spectatori. A urmat apoi sonata în si minor pentru violoncel de Valentin Gheorghiu. Atît interpretarea cît și lucrarea însăși s-au bucurat de un mare succes.

Concertul s-a încheiat cu trio în sol minor de Bedrich Smetana, op. 13. Execuția impecabilă a acestei dificile compoziții a lui Smetana a fost aplaudată cu entuziasm de către public.

PE SCURT

● La Genova (Italia) a avut loc vineri o uriașă manifestație la care au participat peste 50.000 de muncitori metalurgiști din acest oraș. Manifestanții au fost atacați de polițiști care au rănit un mare număr de muncitori.

● La 14 mai 1954 s-a semnat un acord comercial și un acord de plăți între R. P. Polonă și Austria care vor fi în vigoare pînă la 31 martie 1955. R. P. Polonă va exporta în Austria cărbune, chimicale și alte articole și va importa îngrășăminte artificiale, fibre sintetice etc.

● Agenția Telegrafică Centrală Coreeană transmite o informație a agenției sud-coreene Tonian Thonsin, potrivit căreia Li Sîn Man a declarat la 8 mai că el „va întreprinde o campanie în spre nord, nesocotind în întregime conferința de la Geneva".

Lucrările Congresului Partidului Comunist din Austria

VIENA 15 (Agerpres). — TASS transmite:

In ședința din 14 mai a Congresului Partidului Comunist din Austria au început discuțiile pe marginea raportului lui J. Koplenig, președintele P. C. din Austria, intitulat „Calea spre obținerea și asigurarea independenței Austriei". Primul care a luat cuvîntul în cadrul discuțiilor a fost Maller (Viena), care s-a ocupat de sarcinile ce revin comuniștilor în legătură cu apropiatele alegeri pentru Consiliul comunal de la Viena.

In numele Partidului Muncitoresc Socialist din Austria, (socialiștii de stînga), participanții la Congres au fost salutați de Erwin Scharf.

Impreună cu comuniștii, a subliniat el, socialiștii de stînga luptă cu dîrzenie de cinci ani pentru crearea unei Austrii libere și iubitoare de pace. Sarcina care se pune în prezent, a spus Scharf, este lămurirea neobosită a socialiștilor de rînd asupra faptului că liderii socialiști de dreapta, care pledează despre „libertate", „independență" și „pace", duc de fapt politica imperialismului american.

Delegatul la Congres Seczeny (Stiria) a împărtășit experiența activității comuniștilor din Stiria pentru organizarea unității de acțiune a oamenilor muncii de diferite convingeri politice.

Herman Mitterecker (Carintia) a vorbit despre intensificarea pregătirilor de război ale americanilor în Carintia.

Reprezentanta Uniunii Femeilor Democrate din Austria, Irma Schwager, a chemat de pe tribuna Congresului toate femeile din Austria, indiferent de convingerile lor politice, să ceară interzicerea „întîlnirilor soldățești, interzicerea tipăririi și difuzării în Austria a literaturii care face propagandă în favoarea războiului și a Anschluss-ului Austriei la Germania occidentală".

Altmann, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Austria, a subliniat necesitatea schimbării actualei politici pro-americane a guvernului Raab-Scharf și ducerea unei politici de pace și de ridicare a bunei stări a oamenilor muncii.

Ernst Fischer, membru al Biroului Politic al P.C. din Austria, a vorbit despre americanizarea științei și culturii austriace și a chemat pe intelectuali să se pronunțe cu hotărîre pentru salvarea și dezvoltarea continuă a culturii și științei naționale.

La discuții au luat de asemenea cuvîntul Morwald (Austria inferioară), Mascher (Austria inferioară), Muri (Austria inferioară), Hütter (Stiria), Mitinger (Austria inferioară), Hall (Austria inferioară), Schmidt (Viena), Podrazka (Salzburg) și alții.

Congresul al XVI-lea al Partidului Comunist din Austria a fost salutat de reprezentanții partidelor comuniste și muncitorești frățești din Rominia, Bulgaria, Finlanda și Anglia.

Congresul își continuă lucrările.

Declarația primului ministru al Indiei, Nehru

PARIS 15 (Agerpres). — TASS

După cum reiese dintr-o știre a agenției France Presse, primul ministru al Indiei, Djavaharlal Nehru, a declarat la 14 mai în parlament că guvernul indian nu va permite nici unei puteri occidentale să creeze baze militare pe teritoriul Indiei.

Nehru a făcut această declarație răspunzînd la interpelările privitoare la posesiunile străine pe teritoriul Indiei.

Agenția United Press despre refuzul Indiei, Indoneziei și Birmaniei de a se alătura blocului agresiv plănuit de S.U.A.

WASHINGTON 15 (Agerpres). — După cum anunță agenția United Press, încercările americane de a crea o grupare agresivă în Asia de sud-est au suferit la 14 mai o lovitură serioasă cînd a devenit cunoscut că India, Indonezia și Birmania nu vor adera la această alianță.

In cadrul unei consfătuiri la Departamentul de Stat al S.U.A. ambasadorii celor trei țări au declarat că țările lor nu vor să participe la blocul pe care Statele Unite încearcă să-l creeze „pentru lupta împotriva comunismului".

In legătură cu atitudinea ostilă a guvernului francez față de grupul de baletiști sovietici

PARIS 15 (Agerpres). — TASS

La 15 mai a părăsit Parisul grupul de baletiști sovietici care a susținut în capitala Franței într-un turneu și ale cărui spectacole au fost interzise de către guvernul Laniel.

Inainte de plecare, conducătorul grupului artiștilor sovietici, M. I. Ciulaki, a făcut următoarea declarație în cadrul unei conferințe de presă:

„Baletiștii sovietici, care au susținut în Franța în urma invitației guvernului francez, pentru a răspunde la vizita pe care artiștii teatrului „Comédie Française" au făcut-o la Moscova și Leningrad, au avut drept scop să facă cunoscut cetățenilor francezi realizările baletului sovietic. Noi știm că francezii dau o înaltă prețuire baletului și au manifestat un mare interes pentru spectacolele ce urmau să fie date de baletiștii sovietici. De aceea, artiștii sovietici s-au pregătit animați de o mare dorință de a-și arăta măestria.

După cum se știe, artiștii francezi s-au bucurat în Uniunea Sovietică de o cordială ospitalitate și de atenție. Ei au fost sprijiniți în prezentarea spectacolelor lor. Dar, după cum am aflat, guvernul francez a amînat pentru a doua oară, pe un termen nedeterminat, spectacolele baletiștilor sovietici, iar în prezent a contramandat în mod unilateral aceste spectacole, pretextînd motive care nu pot fi considerate drept întemeiate.

In legătură cu această poziție răuvoitoare a guvernului francez față de turneul baletiștilor sovietici, guvernul sovietic a adoptat hotărîrea de a rechema din Franța pe artiștii sovietici.

Astfel, nu din vina părții sovietice nu au avut loc din păcate spectacolele baletului sovietic, iar interesul pe care l-au manifestat păturile largi ale populației din capitala Franței a rămas nesatisfăcut.

Prin aceasta a fost prejudiciată înfrățirea relațiilor culturale dintre țările noastre, care a început să se manifeste.

In ciuda contramandării spectacolelor noastre, artiștii sovietici s-au bucurat la Paris de numeroase manifestări de atenție, respect și prietenie din partea cetățenilor francezi. Artiștii sovietici transmit cetățenilor francezi salutul lor cordial".

Ecoul declarației făcute de V. M. Molotov la conferința de la Geneva

GENEVA 15 (Agerpres). — Propunerile formulate la 14 mai la conferința de la Geneva de către conducătorul delegației sovietice, V. M. Molotov, au provocat un viu interes în rîndul tuturor delegaților. Comentatorii de presă discută pe larg aceste propuneri juste.

Agenția France Presse transmite că un purtător de cuvînt al delegației britanice a declarat că propunerile făcute de Molotov „constituie un progres cert". Un purtător de cuvînt francez a declarat de asemenea că propunerea lui Molotov cu privire la comisia neutră de supraveghere a armistițiului deschide calea unor eventuale tratative.

La rîndu-i, agenția engleză Reuter, referindu-se la discursul rostit de V. M. Molotov, subliniază că „este de așteptat ca acest discurs în care au fost citate declarațiile unor oameni politici neutri, ca de pildă Nehru, și chiar comentariile asupra colonialismului francez făcute de secretarul de stat american John Foster Dulles, să influențeze opinia publică asiatică împotriva politicii franceze duse în Indochina de la cel de al doilea război mondial".

Trimisul special al ziarului „L'Humanité" la Geneva subliniază: „Discursul lui Molotov conține două puncte importante. Ministrul de externe sovietic s-a declarat în primul rînd de acord cu măsurile colective care să fie luate pentru a garanta înfăptuirea acordului general care va fi realizat la Geneva cu privire la Indochina, în al doilea rînd pentru constituirea unei comisii de control mixte care să asigure executarea acordului de încetare a focului în Indochina. Acesta constituie un progres realizat în cadrul negocierilor."

Referindu-se la urmările pe care trebuie să le aibă propunerile formulate de Molotov, corespondentul ziarului „Franc Tireur" scrie: „Toată lumea este decisă să treacă de la discuții polemice, la discuții serioase".

Și ziarul „Le Parisien Libéré", referindu-se la impulsul pe care l-a dat negocierilor discursul lui Molotov, își exprimă speranța că „pe viitor conferința de la Geneva va face progrese din ce în ce mai însemnate."

In comentariul său, ziarul „Gazette de Lausanne" scrie că propunerile lui Molotov au deschis perspectiva unei ameliorări a șanselor de succese ale conferinței". „Conferința diplomatică — scrie același ziar — va intra într-o fază care ar putea fi decisivă".

Declarația purtătorului de cuvînt al delegației R.P. Chineze

GENEVA 15 (Agerpres). — China Nouă transmite:

La 14 mai, Huan Hua, purtătorul de cuvînt al delegației R. P. Chineze la conferința de la Geneva, a făcut următoarea declarație:

La 13 mai, agenția France Presse a anunțat din Washington că departamentul administrativ al guvernului Statelor Unite a dat publicității la 12 mai un document care ar fi, chipurile, publicat de către „organizația voluntarilor chinezi pentru ajutorarea Vietnamului", care este calificată de departamentul american drept „o organizație comunistă chineză".

Agenția arată că documentul ar conține aproape 3.000 de cuvinte și o parte a lui ar fi denumită „manual pentru activiștii politici care pleacă în Vietnam". In telegramă se afirmă de asemenea că aceștei „organizații comuniste chineze" i-ar fi atașată o comisie consultativă sovietică.

Purtătorul de cuvînt al delegației chineze subliniază că documentul publicat de departamentul administrativ al guvernului Statelor Unite este pe de-a-ntregul plăsmuit. Provenind din partea autorităților guvernamentale ale Statelor Unite, acest fals are drept scop să camufleze actele de intervenție ale guvernului Statelor Unite în războiul din Indochina și să pregătească opinia publică în vederea extinderii lui și a participării directe a S.U.A. la acest război.

Greve în țările capitaliste

ROMA 15 (Agerpres). — In întreaga Italie se intensifică lupta oamenilor muncii pentru majorarea salariilor și pentru reînoirea contractelor de muncă. După cum s-a anunțat, la 13 mai la Roma a fost declarată o grevă de 24 de ore a oamenilor muncii din industrie și transporturi. La grevă au participat 135.000 de persoane. Datorită solidarității oamenilor muncii, șapte societăți industriale au acceptat să plătească avansuri în contul viitoarei majorări a salariilor.

La 13 mai au declarat de asemenea o grevă de 24 de ore oamenii muncii din industria de construcții de mașini din provincia Neapole și Cremona, metalurgiștii din Bologna și diferite categorii de oameni ai muncii din provinciile Modena, Forli, Parma, Torino și Milano.

*

MONTEVIDEO 15 (Agerpres). — TASS

După cum anunță ziarul brazilian „Imprensa Popular", în statul Rio Grande Do Sul au declarat grevă 15.000 muncitori de la căile ferate. Circulația pe căile ferate în acest stat este paralizată. Greviștii cer îmbunătățirea condițiilor de lucru.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Traviata ora (10,30), Macul roșu (ora 19,30); Teatrul de Stat de Operetă: Culegătorii de stele (ora 10,30), Vînt de libertate (ora 19,30); Național „I. L. Caragiale" (Studio): Nunta lui Krecinski (ora 10), Viață nouă (ora 15), Pulberea argintie (ora 19,30); Național „I. L. Caragiale" (Comedia): Floarea purpurie (orele 10 și 15), Mielul turbat (ora 19,30); Municipal: 30 de arginți (ora 10), Vassa Jeleznova (ora 19,30); Tineretului: Neisprăvitul (ora 10), Un fiăcău din orașul nostru (ora 15), Simeon Albac (ora 19,30); Armatei (B-dul G-ral Magheru): Cazul Bennet (ora 10), De partea cealaltă (ora 19,30); Armatei (Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă (ora 10), Ion Vodă cel Cumplit (ora 19); Muncitoresc C.F.R. (Giulești): Titanic vals (ora 10), Sfîrșitul escadrei (ora 19,30); Ansamblul de Estradă al R.P.R.: Și Ilie face sport (ora 16,30), Fără mănuși (ora 19,45); Teatrul „Țăndărică": Casa pisicii (ora 11 în sala Ateneului R.P.R.), Umor pe sfori (orele 11 și 20 în sala Barbu Berca).

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Înfrățirea între popoare, Maxim Gorki, Flacăra: Pentru pace și prietenie; Republica, București: Vassa Jeleznova; T. Vladimirescu: Maeștrii baletului rus; Libertății: Epoleții purpurii; Elena Pavel: Suspine pe stradă; Lumina: Elixirul dragostei; Victoria: Visul unei artiste; Gh. Doja: Schubert; Alex. Popov: Povestea micului cocosaș; 8 Martie: Trenul merge spre răsărit; Vasile Roaită: Pumnul de fier; Unirea: Alarma; Cultural: Călătorie îndepărtată; Constantin David: Apărătorii patriei; Alex. Sahia: Femeia are cuvîntul; Vergu: (Mihai Bravu nr. 221), 23 August: Fiica regimentului; Arta: Neastîmpărații; Popular: Balada Siberiei; M. Eminescu: Lupta pentru viață; Miorița: Republica Populară Română și filmul de desene animate „Marinica"; Mogoșilor: Sadko; Donca Simo: Soldatul de oțel; 8 Mai: O afacere importantă; Ilie Pintilie: Agentul secret; Volga: Kelo și Kote; 1 Mai: Hoții de biciclete; N. Bălcescu: Cînd înfrățirea înflorește; Rahova: Stepan Razin; Olga Bancic: Un pichet în munți.

Popoarele din Patet-Lao și Khmer au dreptul la pace și libertate

La conferința miniștrilor Afacerilor Externe de la Geneva, în cadrul discuțiilor asupra celui de al doilea punct de pe ordinea de zi — chestiunea indochineză — a'aturi de problema restabilirii păcii în Vietnam se pune problema restabilirii păcii și în celelalte state indochineze — Patet-Lao și Khmer.

R. D. Vietnam, Patet-Lao și Khmer se găsesc în marea peninsulă Indochina, situată în sudul Asiei. Patet-Lao, denumit de colonialiștii francezi Laos, este situat chiar în centrul peninsulei Indochina. Acest stat se mărginește la nord cu Republica Populară Chineză, la sud cu Khmer, la vest cu Tailanda și Birmania, la est cu R. D. Vietnam. Patet-Lao dispune de însemnate bogății naturale. In pădurile sale întinse cresc arbori cu lemn prețios. Pășunile oferă condiții minunate pentru creșterea vitelor. In văile roditoare din Patet-Lao se cultivă orez, porumb, cafea, ceai, trestie de zahăr. Subsolul țării este bogat în zăcăminte de cositor, aramă, fier, cărbune; el posedă aur, platină, pietre prețioase etc.

Patet-Lao are o populație de 3 milioane locuitori, compusă din 20 de naționalități, dintre care cele mai importante sînt Lao, Kha și Meo.

Patet-Lao a fost ocupat de colonialiștii francezi în 1893. De atunci, populația a cunoscut un regim de crîncenă asuprire și exploatare. In cei 60 de ani de stăpînire franceză, în Patet-Lao a fost construită doar o singură cale ferată, lungă de 6 km. Nimicirea culturii naționale a fost considerată de colonialiști drept un mijloc important pentru menținerea dominației lor. In Patet-Lao 95% din populație era analfabetă.

Statul Khmer (Cambodge — cum îl denumesc colonialiștii francezi) este situat între Tailanda, Patet-Lao, R. D. Vietnam și golful Siam. Khmerul are o suprafață de 294.000 km. p. și o populație de patru milioane locuitori.

Ca și Patet-Lao, Khmerul posedă mari bogății naturale, solul său e roditor, clima umedă și caldă este foarte favorabilă cultivării orezului, piperului, cafelei, cauciucului. Se cultivă de asemenea bumbac și tutun. Marele lac Tonle Sap și fluviul Mekong, sînt foarte bogate în pește. Intinse pășuni favorizează creșterea vitelor. Subsolul țării conține importante zăcăminte de fier și pietre prețioase.

Marile bogății ale Khmerului au stîrnit, cu peste un secol în urmă, poftele lacome ale negustorilor europeni, în special ale celor francezi. In a doua jumătate a secolului trecut, colonialiștii francezi au ocupat această țară, inaugurînd o lungă perioadă de exploatare, crime și jafuri. Pînă și podoabele de preț ale vestitelor pagode cambodgiene au fost transportate la Paris. Populația era ținută într-o cumplită ignoranță. Dacă nu se putea vorbi de existența școlilor, în schimb închisorile se construiau cu duiumul.

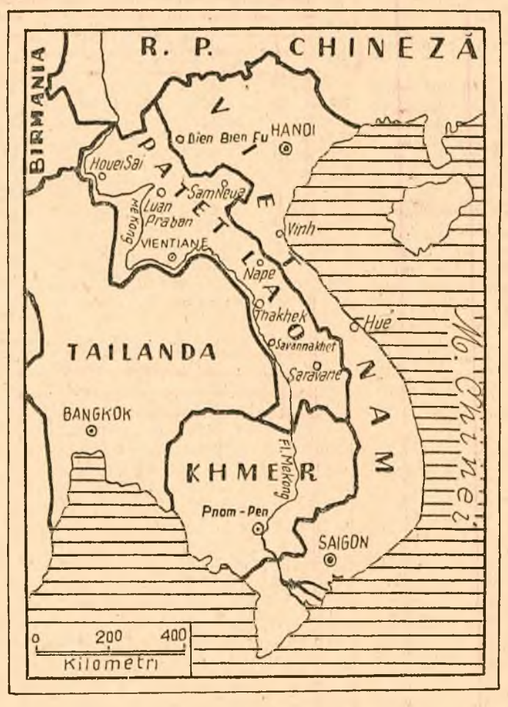

Atît în Khmer cît și în Patet-Lao, colonialiștii francezi și-au făurit un sprijin pentru dominația lor sîngeroasă în regimurile pe care le-au instaurat și în fruntea cărora au instalat elemente dintre cele mai corupte și putrede din rîndurile feudalilor băștinași. Una din aceste marionete este regele Khmerului, Norodon Sianuc, înscăunat și apărat de baionetele franceze. In Patet-Lao, regimul-marionetă al regelui Sisavan-Vong a colaborat cu cotropitorii japonezi tot atît de strîns cum colaborează astăzi cu colonialiștii francezi. In ultimul timp însă, guvernele-marionetă din Khmer și Patet-Lao — ca și acela al lui Bao Dai în Vietnam — se orientează tot mai vădit spre cercurile agresive din S.U.A. De altfel, zarva creată de Washington în legătură cu necesitatea de a se acorda „independență" acestor regimuri-marionetă are un scop precis. Cu ajutorul acestor regimuri aflate în soldă lor, Statele Unite urmăresc să pătrundă mai ușor în Indochina, pentru a prelua rînd pe rînd pozițiile deținute de concurentul francez. Totodată, S.U.A. vor să folosească aceste regimuri pentru a camufla amestecul lor crescînd în războiul din Indochina.

Urmărind să permanentizeze înrobirea popoarelor Indochinei și să le împiedice să-și cucerească libertatea și independența națională, cercurile agresive încearcă să ascundă faptul că în Patet-Lao și în Khmer s-au format, în lupta împotriva cotropitorilor japonezi și apoi a colonialiștilor francezi, guverne de rezistență, care reprezintă voința și interesele vitale ale populației. Aceste guverne de rezistență reprezintă regimuri cu organizare de stat, cu armată proprie etc. Colonialiștii, denaturînd realitatea, afirmă că guvernele și statele democratice din Khmer și Patet-Lao ar fi chipurile „fantome" și din acest motiv le refuză dreptul de reprezentare, așa cum au făcut recent la conferința de la Geneva. Se naște întrebarea: dacă forțele populare din aceste țări sînt „fantome" împotriva cui luptă și de la cine primesc lovitură după lovitură trupele colonialiștilor?

Pentru a găsi un răspuns acestei întrebări, colonialiștii pretind că în Laos și Cambodge ar fi avut loc „o invazie fără să se declare război". Realitatea dezminte cu totul aceste scorniri. Adevărul este că în Indochina se desfășoară cu dîrzenie lupta celor mai largi mase populare împotriva trupelor coloniale franceze. Unitatea de luptă a celor trei popoare din Vietnam, Khmer și Patet-Lao își găsește originea și în aceea că în unele regiuni din sudul Vietnamului trăiește populație originară din Khmer iar în Khmer locuiesc cel puțin 300.000 de vietnamezi. Datorită acestui fapt în unitățile militare care acționează în partea de sud a Vietnamului, vietnamezii luptă umăr la umăr cu populația Khmerului. In Khmer unele unități armate cuprind atît cetățeni din Khmer cît și vietnamezi. In Patet-Lao, vietnamezii risipiți în grupuri mici în întreaga țară au participat în masă la răscoala poporului din Patet-Lao și s-au înrolat în armata lui chiar de la începutul mișcării de rezistență.

Lupta popoarelor din Khmer și Patet-Lao are un trecut lung și eroic. Popoarele acestor țări nu s-au împăcat niciodată cu jugul colonial francez. In Patet-Lao, de pildă, în 1901 a izbucnit răscoala împotriva înrobitorilor străini condusă de Fo-Ka-Dout. In 1911 a început răscoala muntenilor din regiunea Kha, acțiune care s-a transformat ulterior într-o luptă care a durat 25 de ani. In 1919 s-au ridicat împotriva colonialiștilor francezi triburile Meo care trăiesc în regiunile de munte din Lao Superior. Asemenea popoarelor din Vietnam și Khmer, popoul laoțian a trecut la organizarea rezistenței armate împotriva agresorilor japonezi. Poporul din Patet-Lao a luptat vitejește, cu arma în mînă, împotriva ocupanților japonezi.

In octombrie 1945, însuflețiți de succesele obținute de poporul vietnamez în lupta pentru libertate și independență națională, laoțienii au răsturnat stăpînirea colonialiștilor și au proclamat independența țării lor. Regele-marionetă a fost îndepărtat și puterea a revenit guvernului național provizoriu. Poporul laoțian era la un pas de libertate. Dar colonialiștii francezi nu se puteau împăca cu pierderea statului Patet-Lao. In martie 1946 ei au dezlănțuit împotriva poporului din Patet-Lao un război crunt și inuman.

Poporul laoțian, care își cîștigase cu sînge dreptul la libertate, a început un eroic război de partizani, dînd grele lovituri cotropitorilor și eliberînd regiuni întregi. Din detașamentele de partizani a luat apoi naștere pe teritoriul eliberat Armata Populară de Eliberare. Regiunile eliberate din Patet-Lao reprezintă astăzi mai mult de jumătate din întreg teritoriul țării.

Odată cu eliberarea unei părți însemnate din teritoriul statului Patet-Lao a început consolidarea politică a forțelor democratice. In august 1950 a avut loc în statul Patet-Lao un congres al reprezentanților din regiunile eliberate cît și din cele ocupate. Această Adunare Națională a hotărît înființarea Frontului Național Unit din Patet-Lao, a constituit guvernul național de rezistență populară și a creat organele locale ale puterii populare. La sfîrșitul lunii octombrie 1952, în statul Patet-Lao a fost convocată Adunarea Națională care a stabilit noile sarcini ale mișcării de eliberare națională. Aceste sarcini sînt: eliberarea teritoriului țării, alungarea imperialiștilor francezi, împotrivirea față de intervenția altor puteri imperialiste. Astăzi, lupta de eliberare dusă de poporul laoțian este în plină desfășurare.

In cei 80 de ani de cînd colonialiștii francezi au ocupat statul Khmer, masele populare din această țară s-au ridicat și ele în numeroase rînduri la luptă, împotriva jugului colonial. Astfel au avut loc răscoale în provincia Campo în 1864, în provincia Compong Ciam în 1885, în provincia Compong Cleng în 1916, răscoala a 2000 de preoți budiști sub conducerea lui Așar Hemșie în 1942, etc. Vitejește au luptat forțele populare din Khmer împotriva cotropitorilor japonezi.

După cel de al doilea război mondial, patrioții din Khmer au instaurat un regim care corespunde intereselor întregului popor. Dar colonialiștii francezi au ocupat din nou statul Khmer în septembrie 1945. Aceasta a făcut ca poporul din Khmer să desfășoare pregătiri intense în vederea trecerii la rezistență armată. A fost creată Uniunea de luptă pentru independență națională „Issarak", s-au pus bazele războiului de partizani în vestul și sud-vestul țării. La începutul anului 1950 a avut loc congresul reprezentanților poporului din Khmer la care au participat 200 de delegați ai tuturor păturilor populației. Congresul a ales un guvern provizoriu de rezistență națională în frunte cu Son Ngok Min și a trasat programul luptei pentru libertate și independență.

Astăzi, regiunile eliberate din Khmer se întind pe o fășie largă de teritoriu — de la granița Khmer-ului cu Vietnamul pînă la granița cu Tailanda, cuprinzînd peste 1/3 din teritoriul țării. In aceste regiuni, guvernul de rezistență populară înfăptuiește reforme cu caracter democratic, instaurează organe ale puterii populare în sate și orașe.

Guvernele de rezistență populară constituie centrul în jurul cărora se grupează astăzi toate forțele patriotice ale popoarelor din Patet-Lao și Khmer. Ca și guvernul Republicii Democrate Vietnam, ele se bucură de sprijinul plin de devotament al majorității covîrșitoare a populației. In Khmer, de exemplu, mulți oameni politici de seamă și funcționari superiori au preferat să se alăture armatei de eliberare decît să rămînă în slujba imperialiștilor. Anul trecut un grup de 50 de ofițeri din Khmer au părăsit școala militară trecînd la partizani. Acest fapt a dus la demisia ministrului de război al guvernului marionetă. In Patet-Lao, numeroși patrioți s-au alăturat de asemenea mișcării de rezistență națională. In ambele țări majoritatea preoților budiști sprijină activ lupta patriotică.

Astăzi, pînă și ziare reacționare din Franța și Statele Unite trebuie să recunoască faptul că popoarele indochineze sînt devotate regimului democratic care conduce rezistența populară împotriva colonialismului și a dominației străine. Revista americană „New Republic" scrie, de pildă, că organizarea unui plebiscit în Patet-Lao sau Khmer ca și în Vietnam „ar pune capăt, după toate probabilitățile, stăpînirii franceze".

In același timp, este un lucru cunoscut că regimurile-marionetă ale colonialiștilor din cele trei state indochineze se mai mențin, pe un teritoriu ce se reduce mereu, numai cu sprijinul baionetelor străine.

Imperialiștii americani nu vor însă să admită că popoarele din Patet-Lao și Khmer au dreptul să trăiască liber și independent. Ei se amestecă tot mai fățiș în afacerile interne ale acestor țări. Avioane americane pilotate de piloți americani bombardează și incendiază satele din Khmer și Patet-Lao. Dar toate acestea nu pot frînge lupta pentru libertate a celor două popoare.

Realizările în domeniul politic, reformele democratice înfăptuite, marile succese militare dobîndite cu jertfe grele de populația din Khmer și Patet-Lao dau popoarelor acestor țări dreptul deplin de a trăi în pace și libertate. Exprimînd năzuințele popoarelor din aceste țări, conducătorul delegației R. D. Vietnam, Fam Van Dong, a propus invitarea la lucrările conferinței de la Geneva a reprezentanților autentici ai popoarelor din Khmer și Patet-Lao, state vital interesate în restabilirea păcii în Indochina. Această propunere a fost sprijinită cu căldură de ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, și de ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze, Ciu En-lai. Opoziția pe care o manifestă reprezentanții țărilor occidentale față de această propunere nu poate decît să prejudicieze discuțiile privitoare la restabilirea păcii în Indochina.

O strînsă prietenie și solidaritate frățească unește popoarele din R. D. Vietnam, Khmer și Patet-Lao în lupta împotriva dușmanului comun, colonialiștii francezi, în lupta împotriva intervenției americane. Crearea în 1951 a Frontului Unit al popoarelor Indochinei a întărit considerabil unitatea de luptă a celor trei popoare Indochineze. Prietenia și solidaritatea popoarelor Indochinei se încadrează strîns în procesul de solidarizare ce se dezvoltă în sînul popoarelor Asiei, în lupta împotriva colonialismului și a dominației străine.

Ca și poporul vietnamez, poporul din Khmer și cel din Patet-Lao consideră că năzuința lor principală, dreptul lor sfînt, țelul lor cel mai scump se exprimă în următoarele: pace, independență, unitate, democrație.

I. MANEA

CU PRIVIRE LA RESTABILIREA PĂCII ÎN INDOCHINA

Declarația făcută de V. M. MOLOTOV la 14 mai la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe

GENEVA 15 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de V. M. Molotov la 14 mai 1954 la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe cu privire la restabilirea păcii în Indochina :

Domnilor delegați !

Problema Indochinei a căpătat o mare însemnătate internațională. Tocmai de aceea problema restabilirii păcii în Indochina este examinată la conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Marii Britanii, Statelor Unite ale Americii, Republicii Populare Chineze, Uniunii Sovietice și ai altor state interesate.

Aici se propune uneori ca noi să nu ne referim la istoricul problemei, să lăsăm de o parte problemele politice, să ne limităm la aspectul militar al problemei indochineze etc. Dacă am păși pe această cale, n-am realiza nimic în ce privește rezolvarea sarcinii care stă în fața conferinței de la Geneva.

Nu întîmplător, desigur, guvernul Franței a luat inițiativa de a prezenta această chestiune spre examinare conferinței de la Geneva. Nu este întîmplător nici faptul că conferințele miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Marii Britanii și Statelor Unite ale Americii, care au avut loc anul trecut și care s-au ocupat și de problema indochineză, n-au dus la rezultate pozitive. La aceste conferințe s-au făcut încercări de a se ocoli fondul chestiunii și de a se debarasa de problema indochineză prin fraze generale. Se vede că unii au considerat că restul îl vor face armele. Dar războiul din Indochina se prelungește tot mai mult. Numai situația disperată ce s-a creat poate explica faptul că guvernul Franței a prezentat această problemă spre examinare conferinței de la Geneva la care participă reprezentanții celor cinci mari puteri și ai altor părți interesate.

I

Republica Democrată Vietnam și războiul din Indochina

Vorbind despre Vietnam, șeful delegației franceze, dl. Bidault, a spus că în Vietnam se desfășoară un război civil. Dar faptele dovedesc altceva. In Vietnam se desfășoară nu un război civil, nu un război între două părți ale poporului vietnamez, ci un război de alt tip.

Acum 90 de ani nu numai Vietnamul, ci și întreaga Indochină a devenit o colonie a Franței. Dar de atunci a trecut multă vreme — în întreaga lume au avut loc schimbări importante care nu puteau să nu aibă repercusiuni asupra stării de lucruri din Asia, inclusiv din Indochina.

Șeful delegației Republicii Democrate Vietnam, Fam Van Dong, a expus în mod convingător aci desfășurarea acelor evenimente din Indochina, care au o importanță aparte în istoria dezvoltării popoarelor ei și care în esență, au determinat actuala situație politică din Indochina. Aceste evenimente dovedesc că în Indochina și, în primul rînd, în Vietnam, se desfășoară nu un război civil : din partea Franței acesta este un război colonial, iar pentru poporele Indochinei, care luptă pentru libertate și independență împotriva dominației coloniale străine, acesta este un război de eliberare națională.

In 1940, colonialiștilor francezi din Indochina le-au luat locul cotropitorii colonialiști japonezi. Autoritățile franceze de atunci din Indochina au început să colaboreze cu noii colonialiști. Dar acest lucru a durat puțin timp. Odată cu succesele coaliției antihitleriste care au dus la zdrobirea fascismului german, iar apoi și la înfrîngerea militarismului japonez, în Indochina a luat amploare mișcarea de eliberare națională.

Această mișcare de eliberare națională a fost condusă de Uniunea de luptă pentru independența Vietnamului, care prescurtat se numește Vietmin. La mijlocul anului 1945, detașamentele armate ale Vietminului au eliberat o parte considerabilă a teritoriului țării și a fost constituit un guvern provizoriu. La 2 septembrie 1945, Congresul național al poporului vietnamez a proclamat în orașul Hanoi constituirea Republicii Democrate Vietnam — stat independent — în frunte cu conducătorul recunoscut al poporului vietnamez, Ho Și Min. Ca urmare a victoriei repurtate de poporul Vietnamului în lupta pentru drepturile sale și pentru independența sa națională, în ianuarie 1946 au avut loc alegeri generale pe întregul teritoriu al Vietnamului. In pofida diferitelor piedici dinafară, la aceste alegeri au participat 90% din alegători. Majoritatea covîrșitoare a alegătorilor au votat pentru candidații Vietminului care exprima voința de independență națională și libertate a poporului vietnamez.

In martie 1946 s-a întrunit Adunarea Națională care a constituit guvernul Republicii Democrate Vietnam. Ho Și Min a fost ales președinte al republicii.

Guvernul creat în urma alegerilor generale a trecut la aplicarea măsurilor îndreptate spre consolidarea independenței de stat a Republicii Democrate Vietnam și la înfăptuirea unor largi reforme democratice avînd ca scop îmbunătățirea situației materiale a populației și lichidarea consecințelor îndelungatei dominații coloniale străine.

Succesele Republicii Democrate Vietnam în lupta pentru independența sa națională s-au concretizat și în faptul că la 8 noiembrie 1946 Adunarea Națională a republicii a adoptat o Constituție cu adevărat democratică. Ca urmare a reformelor democratice înfăptuite ulterior în țară, au fost promulgate legi cu privire la reducerea arendei pentru pămînt și la micșorarea dobînzii la împrumuturi, ceea ce, în condițiile Vietnamului a avut o uriașă importanță. Aceste hotărîri au făcut posibilă îmbunătățirea situației materiale a majorității populației țării pe care dominația străină a adus-o într-o stare de mizerie și foamete. Pentru prima dată în istoria Indochinei a fost introdusă o legislație care apără drepturile și interesele poporului muncitor. A început să se aplice de asemenea principiul învățămîntului elementar general obligatoriu și gratuit.

Toate acestea arată că odată cu Republica Democrată Vietnam a luat ființă un stat nou care a pășit pe calea existenței independente și a preocupării pentru nevoile poporului său. Acest stat nou trebuia să găsească, și într-adevăr a găsit, un sprijin activ atît din partea poporului său, cît și din partea popoarelor altor țări și, în primul rînd, din partea popoarelor Asiei care consideră pe bună dreptate victoria poporului vietnamez drept o victorie a lor.

Este util să reamintim și unele fapte referitoare la guvernul Bao Dai, fapte pe care în prezent adversarii Republicii Democrate Vietnam preferă să le treacă sub tăcere. Este un fapt că încă la 25 august 1945, adică la cîteva zile după trecerea puterii în mîinile guvernului democrat, Bao Dai care colaborase cu ocupanții japonezi a abdicat, declarînd în actul său de abdicare că în cei 20 de ani ai domniei lui n-a adus nici un folos Vietnamului. Este de asemenea un fapt că Bao Dai, în actul său de abdicare, a ajuns la concluzia că este necesar să se recunoască guvernul democrat al Vietnamului care a venit la putere și să se cheme toate păturile populației la unitate națională și la sprijinirea guvernului democrat creat de popor. Aceste fapte nu pot fi contestate. Dar dacă lucrurile stau astfel, cum se poate vorbi despre actualul guvern Bao Dai, creat de autoritățile de ocupație franceze, ca despre guvernul legal al Vietnamului ? Faptele dovedesc că guvernul democrat, creat de Adunarea Națională a Vietnamului, guvern recunoscut chiar atunci de Franța și care are rădăcini adînci în poporul său, este guvernul legal al Vietnamului.

Aceste fapte și altele asemănătoare nu trebuie uitate dacă vrem să înțelegem evenimentele petrecute în Indochina după terminarea celui de al doilea război mondial și dacă vrem să înțelegem pe ce se bazează marele prestigiu și larga influență a guvernului democrat al Vietnamului.

Nu e mult de cînd acest lucru a fost recunoscut și de guvernul francez. In cursul anului 1946, guvernul Franței a încheiat cu guvernul Republicii Democrate Vietnam cîteva acorduri. Noul guvern al Vietnamului a fost atunci considerat unicul guvern legal, care exprima voința poporului vietnamez.

Putem cita de pildă „acordul preliminar" franco-vietnamez din 6 martie 1946. Iată cum începe acest acord :

„Guvernul Republicii Franceze, reprezentat de dl. Sainteny, delegat al înaltului comisar al Franței, avînd împuternicirile cuvenite din partea reprezentantului autorității Republicii Franceze, amiralul D'Argenlieu, înalt comisar al Franței — pe de o parte;

și guvernul Vietnamului, reprezentat de președintele său, dl. Ho Și Min, și de delegatul special al Consiliului de Miniștri, dl. Viu Hong Chan, pe de altă parte ; au ajuns la următorul acord :

1. Guvernul francez recunoaște Republica Vietnam ca stat liber care are guvernul, parlamentul, armata și finanțele sale, făcînd parte din Federația indochineză și Uniunea franceză".

Acest acord cuprinde și alte puncte care reglementează relațiile franco-vietnameze.

Intregul text al acestui acord dintre guvernul francez și guvernul republican al Vietnamului nu cuprinde cuvîntul „colonie" și nu pomenește de regimul colonial. Dimpotrivă, în acest document se spune chiar de la început că „guvernul francez recunoaște Republica Vietnam ca stat liber".

Se știe de asemenea că la 14 septembrie 1946 a fost publicată „Declarația comună a guvernelor Republicii Franceze și Republicii Democrate Vietnam", în legătură cu semnarea acordului franco-vietnamez cunoscut sub denumirea de „modus-vivendi" care a reglementat relațiile dintre Franța și Vietnam. In numele guvernului francez, sus-amintitul acord a fost semnat de Marius Moutet, ministrul pentru teritoriile de peste mări, iar în numele guvernului Republicii Democrate Vietnam de președintele guvernului — Ho Și Min.

Oricine își dă seama acum că semnînd aceste acorduri cu Vietnam, autoritățile franceze nu intenționau să le îndeplinească.

Se pare că astfel s-a urmărit folosirea acestor acorduri pentru introducerea pe teritoriul peninsulei Indochineze a trupelor franceze, care să restabilească dominația colonială a unei puteri străine în Indochina.

Dacă guvernul francez ar fi respectat aceste acorduri franco-vietnameze n-ar fi izbucnit nici un război între Franța și Vietnam. Evenimentele s-au desfășurat însă în alt mod. Incălcînd aceste acorduri și angajîndu-se în războiul împotriva Vietnamului, guvernul francez duce de opt ani un război colonial în Indochina.

Acest război este extrem de nepopular în Franța însăși, fără a mai vorbi de alte popoare. El este cunoscut sub denumirea de „războiul murdar". Acest război a adus imense nenorociri poporului francez, a impus francezilor mari sacrificii și cheltuieli militare. Mai mult, sînt evidente eșecul și lipsa sa de perspective.

II

Extinderea războiului sau restabilirea păcii

Exemplul luptei de eliberare națională a popoarelor din Indochina are o importanță istorică El arată că acolo unde masele populare, aflate sub asuprirea colonială, se ridică pentru apărarea drepturilor lor naționale și a libertăților lor este cu neputință în vremurile noastre să se readucă poporul la viața din trecut, este cu neputință să se reprime mișcarea națională pe calea armelor și prin alte măsuri de violență.

Nu este întîmplător că Carta Organizației Națiunilor Unite nu cuprinde cuvîntul „colonie", nu cuprinde recunoașterea regimurilor coloniale. Din acest punct de vedere, Carta O.N.U. se deosebește în mod vădit de statutul Ligii Națiunilor. In statutul Ligii Națiunilor, adoptat după primul război mondial, se vorbea încă fără jenă de colonii, teritorii aflate sub mandat etc. Altul este modul de tratare a acestei probleme în Carta Organizației Națiunilor Unite. Aceasta nu înseamnă că Carta O.N.U. s-a pronunțat pentru lichidarea regimurilor coloniale care, după cum se știe, mai continuă să existe cu sprijinul indirect al acestei organizații internaționale. Spre deosebire însă de Liga Națiunilor, Organizația Națiunilor Unite nu și-a asumat răspunderea pentru consfințirea existenței regimurilor coloniale și acest fapt a oglindit într-o anumită măsură situația creată în relațiile internaționale după zdrobirea forțelor agresive ale imperialismului — fascismul german și militarismul japonez.

După cel de al doilea război mondial, problema colonilor s-a pus altfel decît fusese pusă înainte de izbucnirea acestui război. Totuși, unele guverne n-au vrut să țină seama de aceasta. Dar evoluția evenimentelor din Indochina, și nu numai din Indochina, arată că mișcarea de eliberare națională din colonii și țări dependente îi silește să țină seama de ea și pe acele care trag cu încăpățînare înapoi, la rînduielile coloniale perimate, la menținerea dominației străine în colonii.

Aici au luat cuvîntul reprezentanții Cambodgiei și Laosului care sînt prezenți printre noi și care au încercat să ne asigure că sînt mulțumiți de independența și de drepturile pe care guvernul Franței le-a acordat popoarelor lor. Este însă îndoielnică măsura în care aceste declarații oglindesc adevărata stare de spirit a popoarelor înseși. Am fi mai bine informați în această privință dacă am asculta pe reprezentanții guvernelor de rezistență ale popoarelor din Khmer și Patet-Lao, ceea ce nu este încă prea tîrziu.

Și reprezentantul guvernului bacdaist al Vietnamului a luat cuvîntul aici. El a încercat să ne asigure că tratativele pe care le duce acest guvern cu guvernul francez sînt menite să asigure independența și drepturile Vietnamului. Dar nimeni dintre noi nu știe pe ce se bazează aceste declarații. Pe de altă parte, știm că în ciuda sprijinului acordat de guvernul Franței, doar o mică parte a teritoriului Vietnamului intră în competența acestui guvern. Cît despre guvernul democrat al Vietnamului, care se bazează pe sprijinul poporului vietnamez și al organizațiilor lui democratice, este bine cunoscută lupta plină de abnegație pe care o duce el pentru drepturile democratice și independența națională a poporului său.

Trebuie să ne plecăm urechea la glasul acelor oameni care cunosc adevărata stare de lucruri din Indochina. Voi aminti, de pildă, de recenta declarație a primului ministru al Indiei, Nehru, care la 24 aprilie a exprimat în parlamentul indian următoarea părere :

„Prin originea și caracterul său, conflictul din Indochina este o mișcare de rezistență împotriva colonialismului și a încercărilor de a contracara această rezistență prin metoda tradițională de reprimare și prin metoda „dezbină și domnește".

Recent a avut loc la Colombo o conferință la care au participat primii miniștri ai Indiei, Pakistanului, Indoneziei, Birmaniei și Ceylonului. In comunicatul de încheiere a acestei conferințe se spune că primii miniștri ai celor cinci țări asiatice menționate „propun ca Franța să facă cunoscut la conferința de la Geneva că acordă în mod irevocabil Indochinei independența deplină".

Pînă și secretarul de stat al S.U.A., urmărind propriile sale scopuri în legătură cu Indochina, a fost nevoit să amintească mereu în mod public guvernului Franței îndatorirea sa de a merge în întîmpinarea realizării independenței Indochinei. Astfel, foarte recent, într-un discurs radiodifuzat, ținut la 7 mai, el a spus că „francezii trebuie să facă mai reală intenția lor de a acorda independența deplină Vietnamului, Laosului și Cambodgiei". Dacă și secretarul de stat al S.U.A. face o aluzie străvezie asupra caracterului nereal al actualei independențe a țărilor Indochinei, atunci nu ne este greu să înțelegem adevărata valoare a declarațiilor făcute aici, de cei care afirmă că Franța ar fi rezolvat sau ar fi pe cale să rezolve în mod satisfăcător problema independenței și drepturilor democrate ale popoarelor din Vietnam, Khmer și Patet-Lao.

Am auzit aici de asemenea declarații în legătură cu faptul că guvernul vietnamez al lui Bao Dai și guvernele reprezentanților Cambodgiei și Laosului care sînt prezenți aici, sînt recunoscute, înafară de Franța, de 34 de state. In unele declarații făcute la conferința noastră s-a subliniat în toate felurile importanța acestor recunoașteri de către state străine, care în treacăt fie spus, sînt în majoritatea lor state americane.

Trebuie însă să examinăm cu atenție care este în realitate situația cu aceste recunoașteri diplomatice ale actualelor autorități din cele trei state indochineze susmenționate. Dintr-un motiv sau altul se trece sub tăcere un fapt esențial. Sîntem în situația de a putea spune că țările Asiei lipsesc din rîndul statelor care au recunoscut aceste guverne. Nici India, nici Pakistanul, nici Indonezia, nici Birmania, nici chiar Filipinele n-au vrut să recunoască aceste guverne.

In ce privește Republica Populară Chineză, ea ca și Uniunea Sovietică și o serie de alte state democrate are relații diplomatice nu cu aceste guverne, ci cu Republica Democrată Vietnam. Desigur, nu este întîmplător faptul că țările Asiei, care cunosc mai bine decît mulți alții situația din Indochina, refuză să aibă de-a face cu guvernele celor trei state indochineze sprijinite de Franța.

In această ordine de idei atrage asupra sa atenția declarația primului ministru al Franței, dl. Laniel, făcută în cadrul discursului rostit la 27 octombrie 1953 în Adunarea Națională franceză. Ocupîndu-se de situația politică din Vietnam, el a declarat că „pe plan intern în Vietnam nu există din punct de vedere politic încă nimic care să poată echilibra greutatea politică a lui Ho Și Min". Din aceste cuvinte reiese cît de puțin prețuiește însuși guvernul francez autoritățile indochineze pe care le sprijină și care au fost și rămîn străine popoarelor Indochinei.

După toate acestea devine limpede cît de absurde sînt încercările de a prezenta lucrurile ca și cum succesele mișcării de eliberare națională din Indochina s-ar explica printr-o „influență dinafară", de pildă din partea Republicii Populare Chineze. Astfel de afirmații absurde pot porni numai de la acei care caută o justificare pentru evidentul eșec al politicii coloniale care nu ține seama de conștiința națională crescîndă a popoarelor din Indochina.

Totuși și în prezent există adepți ai continuării războiului colonial din Indochina. Ținînd însă seama de situația creată, chiar și aceștia văd că simpla continuare a războiului care se duce acolo nu poate să contribuie cu nimic la rezolvarea problemei indochineze. In consecință ei pășesc pe o cale primejdioasă, urzind planuri de extindere a războiului din Indochina. Aceste planuri constituie o amenințare pentru popoarele Asiei de sud-est.

In această ordine de idei nu se poate trece sub tăcere faptul că există primejdia crescîndă de extindere a războiului din Indochina.

Cu cît cererile popoarelor de a se pune capăt războiului din Indochina sînt formulate cu mai multă insistență, cu atît cercurile influente din Statele Unite ale Americii vorbesc mai des despre necesitatea unui amestec armat făți al S.U.A. în războiul din Indochina. Pentru un astfel de amestec este căutată în prezent cu înfrigurare măcar aparența vreunui motiv. Există o deosebită preocupare pentru ca S.U.A. să nu se vadă în situația de completă izolare la realizarea de noi planuri corespunzătoare de agresiune în Asia.

In ultimul timp sîntem martorii încercărilor încăpățînate de a înjgheba în aceste scopuri un carecare bloc cu participarea S.U.A., Franței, Angliei și a altor cîtorva state. Pe măsură ce se apropia conferința de la Geneva, aceste încercări deveneau tot mai insistente. Nimeni altul decît secretarul de stat al S.U.A. a început în ajunul conferinței de la Geneva să pledeze cu ardoare pentru extinderea amestecului S.U.A. în războiul din Indochina. De data aceasta a început să se vorbească despre crearea a încă unei „comunități defensive", cu toate că și în acest caz, bineînțeles, nu este vorba nicidecum de apărarea S.U.A., Franței, Angliei sau a vreunui alt stat, ci de înjghebarea unui nou bloc militar pentru a lupta împotriva mișcării de eliberare națională a popoarelor din Indochina și Asia de sud-est.

După cum nu este greu de văzut crearea unui nou bloc agresiv urmărește și scopuri strategico-militare precise. Ea înseamnă crearea unor noi baze militare americane în această regiune, fapt față de care nu pot rămîne indiferente acele state a căror securitate este afectată de planurile de constituire a acestui bloc și de extindere a amestecului american în Indochina.

Se spune că noul bloc protectat, ca și amestecul american în Indochina, a fost necesar pentru a apăra popoarele Asiei de sud-est împotriva nu se știe cărei primejdii dinafară.

Lăsînd de o parte problema provenienței amenințării reale pentru popoarele acestor țări și pentru independența lor națională, este legitimă întrebarea dacă este cazul ca Statele Unite să se declare apărătoarele popoarelor acestor țări care, după cum se știe, nu le cer aceasta.

Nu este oare cel puțin o lipsă de modestie să-ți asumi singur rolul de apărător al popoarelor Asiei de sud-est, în timp ce aceste popoare nu vor decît un singur lucru — pace, independență națională și libertate?

In prezent, după cum știți, se duce o activitate de culise pentru înjghebarea acestui nou bloc agresiv. Acest bloc are drept scop să ucnească statele care sînt interesate în menținerea regimurilor coloniale și sînt gata ca în acest scop să pornească la extinderea războiului în Asia.

Conferința de la Geneva se desfășoară tocmai într-un moment cînd se face încercarea de a înlocui sarcina restabilirii păcii în Indochina prin extinderea războiului în Asia de sud-est. La aceasta duc noile planuri agresive, elaborate în prezent de cercurile influente din Statele Unite ale Americii, despre care se vorbește și se scrie atît de mult în ultimul timp.

In ultimii ani, Statele Unite ale Americii s-au angajat tot mai mult în evenimentele din Indochina, situîndu-se și aici pe poziția de sprijinire a regimului colonial. Este suficient să se citeze date despre ajutorul financiar acordat de către Statele Unite în ultimii cîțiva ani Franței și guvernelor indochineze legate de Franța. Iată date respective din ultimii ani în legătură cu această problemă : în 1952—1953 — 314 milioane dolari, în 1953—1954 — peste un miliard dolari, ceea ce reprezintă aproximativ 4/5 din totalul cheltuielilor pentru războiul din Indochina.

Pentru anul financiar 1954-1955 aceste alocații au fost fixate la suma de 1.133 milioane de dolari. Dar se știe : cine plătește, acela comandă și ce anume să se cînte.

Aceste alocații crescînde ale S.U.A. au fost folosite în primul rînd pentru finanțarea războiului colonial care se duce în Indochina. In prezent avem deja deaface cu amestecul direct al S.U.A. în războiul colonial din Indochina.

In prezent la amploare amestecul american în Indochina sub forma de livrări de armament, materiale de război, trimiterea de consilieri militari, instructori, specialiști și alții — și aceasta constituie principala piedică în calea restabilirii păcii în Indochina. Mai mult, acest amestec duce la lărgirea proporțiilor operațiunilor militare din Indochina, cu toate consecințele ce decurg de aci.

Amestecul mai sus arătat dovedește de asemenea străduința S.U.A. de a stabili în mod efectiv dominația lor în Indochina. S-au și făcut aici multe pentru ca dominația colonială a unei țări să fie înlocuită prin dominația colonială a altei țări.

Amestecul S.U.A. în treburile indochineze dovedește înafară de aceasta tendința de a face ca popoarele Indochinei, care luptă pentru libertatea și independența lor, să se angajeze în conflict cu celelalte popoare din Asia și de a folosi în scopuri proprii conflictele dintre popoarele Asiei.

Toate acestea dovedesc că și în Orient se pregătește intens un nou război mondial.

Explicînd importanța acestor planuri americane în Extremul Orient, secretarul de stat al S.U.A. a declarat la 13 ianuarie anul curent :

„Interesele Statelor Unite în această regiune sînt strîns legate, din punct de vedere strategic, de așa-numitul lanț de insule de lîngă litoral. Acest lanț de insule de lîngă litoral are în fond două baze continentale. In nord — Coreea continentală, în sud, după cum sperăm — Indochina. Intre ele sînt situate înseși insulele — Japonia, Ryukyu, inclusiv Okinawa, Formoza, Filipinele, Australia și Noua Zeelandă. Statele Unite au, sub o formă sau alta, acorduri cu privire la asigurarea securității cu fiecare din aceste regiuni, acorduri care în unele cazuri nu îmbracă forma de tratate, dar care totuși sînt foarte reale și foarte eficiente".

Din această declarație a secretarului de stat al S.U.A. se vede că drepturile și destinele popoarelor din Indochina sau ale celorlalte popoare din această regiune nu interesează cîtuși de puțin pe acei care se ocupă cu planurile strategice ale S.U.A. Pe de altă parte, se vede că aceste planuri strategice americane, care pregătesc aici extinderea războiului, constituie o amenințare serioasă pentru dezvoltarea pașnică a popoarelor din întreagă această întinsă regiune. Nu este încă clar dacă Statele Unite vor reuși să înjghebeze în interesele înfăptuirii planurilor lor un bloc militar cu participarea unora sau a altora dintre state, dar aceste planuri denotă în mod evident tendința de a sprijini prin orice mijloace regimurile coloniale din Asia.

Conferinței de la Geneva îi revine o mare răspundere în ce privește îndeplinirea obligației sale de a contracara aceste planuri agresive de extindere a războiului în Asia de sud-est. Numai o opunere hotărîtă față de aceste planuri corespunde sarcinilor conferinței de la Geneva, al cărei scop a fost și rămîne restabilirea păcii în Indochina.

III

Calea spre restabilirea păcii în Indochina

Ce înseamnă a contribui la restabilirea păcii în Indochina ?

Conferința de la Geneva nu poate să conceapă această sarcină în sensul ca încetarea operațiunilor militare din Indochina să se transforme într-un răgaz aranjat în mod abil pentru una din părți, care ar vrea să folosească acest răgaz pentru pregătirile în vederea extinderii războiului din Indochina. Sarcina conferinței trebuie înțeleasă în sensul că conferința de la Geneva trebuie să obțină încetarea cît mai grabnică a operațiunilor militare în Indochina și, totodată, realizarea unui acord care să permită satisfacerea revendicărilor legitime ale popoarelor din Indochina în ceea ce privește asigurarea independenței lor naționale și a drepturilor democratice.

Șeful delegației Republicii Democrate Vietnam a expus aici propuneri care oferă o bază pentru reglementarea problemei indochineze și care pot asigura restabilirea păcii în Indochina. Pînă în prezent nu-am auzit aici nici o critică întemeiată a acestor propuneri și nici o declarație de acceptare a unor puncte sau altora din aceste propuneri.

După părerea delegației sovietice, esența acestor propuneri, dacă luăm punctele lor cele mai importante, constă în următoarele :

1. Franța trebuie să asigure recunoașterea suveranității și independenței Vietnamului, precum și a Khmerului și Patet-Lao.

Totodată, trebuie realizat un acord cu privire la retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul Vietnamului, Khmerului și Patet-Lao în termene care vor fi fixate de comun acord cu cele două părți.

2. In Vietnam, Khmer și Patet-Lao trebuie organizate alegeri libere generale, în urma cărora vor fi formate guverne democrate unice în fiecare dintre aceste state.

Organizarea acestor alegeri trebuie să fie precedată de convocarea unor conferințe consultative ale reprezentanților celor două părți din Vietnam, Khmer și Patet-Lao și de asigurarea libertății de acțiune a partidelor, grupurilor și organizațiilor obștești patriotice.

3. Guvernul Republicii Democrate Vietnam, precum și guvernele din Khmer și Patet-Lao, trebuie să declare că sînt gata să examineze problema intrării acestor state în Uniunea franceză, în conformitate cu principiile liberului consimțămînt.

Inafară de aceasta, guvernele din Vietnam, Khmer și Patet-Lao trebuie să recunoască existența intereselor economice și culturale ale Franței în aceste state și să reglementeze problemele corespunzătoare în conformitate cu principiile egalității în drepturi și intereselor reciproce.

4. Infăptuirea măsurilor amintite mai sus, precum și aplicarea altor măsuri menționate în proiectul Republicii Democrate Vietnam, trebuie să fie precedate de încetarea operațiunilor militare în Indochina și de încheierea acordurilor respective în virtutea cărora trebuie să se asigure încetarea completă a aducerii în Indochina din afară a unor noi unități militare și a armelor și munițiilor de orice fel.

Inafară de punctele pe care le-am enumerat, va fi necesar să se ajungă la o înțelegere în legătură cu alte cîteva probleme : cu privire la schimbul reciproc de prizonieri de război, cu privire la obligații de a nu supune urmăririi persoanele care au colaborat cu cealaltă parte în timpul războiului etc. Este necesar de asemenea, ca cele patru puncte principale enumerate mai sus să țină seama în măsura cuvenită de năzuințele legitime ale celor două părți pentru realizarea unui acord atît în problemele politice cît și în problemele militare.

Aceste scopuri sînt în totul realizabile dacă cele două părți vor da dovadă de dorința cuvenită de a realiza o pace cu adevărat stabilă, trainică, în Indochina.

Propunerile Republicii Democrate Vietnam sînt îndreptate spre realizarea unui acord cu Franța. Aceste propuneri pornesc de la oportunitatea recunoașterii reciproce a principiilor echității și onoarei, pe baza cărora este întru totul realizabilă stabilirea unor relații, noi, de prietenie, între popoarele Indochinei și Franței. Aceste propuneri pot să nu satisfacă pe adepții politicii colonialiste, întrucît ei se cramponează de ceea ce este vechi, de ceea ce este perimat. Respingînd însăși posibilitatea unui acord în problema indochineză, ei vor servi nu interesele naționale, ci interesele acelor cercuri agresive străine care tind spre extinderea războiului și nu spre restabilirea păcii în Indochina.

La prima noastră ședință, delegația franceză a prezentat propunerile ei cu privire la reglementarea problemei indochineze In această perioadă, noi am avut posibilitatea să studiem cu atenție proiectul francez ca și propunerile altor delegații.

O lipsă a propunerilor franceze este faptul că ele nu ating de fel problemele politice. Or, este limpede pentru oricine că încetarea războiului din Indochina care s-a prelungit nu poate fi separată de rezolvarea fie și numai a unora dintre problemele de acest fel.

In proiectul francez se manifestă o subapreciere a luptei de eliberare națională care se desfășoară în Laos și Cambodgia. Or, problema situației din Indochina nu poate fi redusă exclusiv la evenimentele din Vietnam.

Inafară de aceasta, proiectul francez vorbește de garantarea acordurilor care pot fi realizate la conferința de față. In acest sens, în proiectul francez se spune :

„Garantarea acestor acorduri este asigurată de statele participante la conferința de la Geneva. Orice încălcare va atrage după sine o consultare imediată între aceste state în scopul luării unor măsuri corespunzătoare pe cale individuală sau colectivă".

Delegația sovietică nu poate fi întru totul de acord cu această propunere. Totuși, delegația sovietică consideră în principiu acceptabilă propunerea franceză ca acordurile care vor fi realizate la această conferință să fie garantate de statele participante la conferința de la Geneva și ca la orice încălcare a acestor acorduri să aibă loc consultări între cei care au dat garanții. Scopul acestor consultări trebuie să fie adoptarea unor măsuri colective pentru asigurarea îndeplinirii acordurilor. Ar fi de dorit ca și alți participanți la actuala conferință să-și exprime atitudinea față de această importantă propunere a delegației franceze.

Se menționează de asemenea că proiectul Republicii Democrate Vietnam prevede stabilirea unui control asupra aplicării condițiilor acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare numai de către comisii mixte alcătuite din reprezentanții părților beligerante în fiecare din cele trei state. Totodată, se subliniază că proiectul nu prevede supravegherea respectivă de către anumite organe internaționale.

Intrucît realizarea unui acord în această problemă are o mare importanță, delegația sovietică propune o completare la aceste propuneri. S-ar putea ajunge la înțelegerea ca supravegherea îndeplinirii acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare să fie încredințată unor comisii alcătuite din reprezentanți ai unor țări neutre. In stabilirea componenței unor astfel de comisii nu trebuie să existe dificultăți de netrecut.

In conformitate cu aceasta, delegația sovietică prezintă următoarea completare la sus-amintitul text al propunerilor : „In scopul acordării de sprijin părților în îndeplinirea prevederilor acordului cu privire la încetarea operațiunilor militare, în acord urmează să se prevadă crearea unei comisii de supraveghere alcătuită din reprezentanți ai unor țări neutre".

In legătură cu conferința de la Geneva, în fața Franței stă importanta problemă a alegerii căii de urmat în Indochina. O cale este continuarea războiului în Indochina, ceea ce duce la extinderea războiului, în numele unor planuri agresive străine, fără a promite nimic bun în ceea ce privește satisfacerea intereselor naționale franceze. Cealaltă cale este aceea a tratativelor, în primul rînd cu poporul vietnamez și a unor alți pași în această direcție pentru a se asigura încetarea cît mai grabnică a războiului și stabilirea păcii în Indochina. Această cale face cu putință stabilirea înțelegerii reciproce și a unor relații de prietenie între Franța și popoarele Indochinei.

Conferința de la Geneva trebuie să depună toate eforturile posibile contribuind la o astfel de reglementare pașnică a problemei indochineze.

*

Fireste delegația sovietică își va exprima punctul de vedere în legătură cu toate problemele ridicate de reprezentantul britanic la ședința anterioară. Dar trebuie spus încă de pe acum că ar fi inoportun ca lucrurile să fie reduse la aceste probleme și să se treacă peste problemele cu caracter militar și politic pe care le-au ridicat evenimentele din Indochina.

Delegația sovietică, ca și delegația Republicii Populare Chineze, acordă o mare importanță propunerilor prezentate de reprezentantul Republicii Democrate Vietnam. Ea își exprimă solidaritatea cu aceste propuneri și speră că acestor propuneri li se va acorda toată atenția necesară. Totodată, delegația sovietică își exprimă convingerea că conferința de la Geneva va examina și toate celelalte propuneri care contribuie cu adevărat la restabilirea păcii în Indochina.

Guvernul sovietic pornește de la principiul că o reglementare a problemei indochineze, care să țină seama așa cum se cuvine de interesele naționale ale popoarelor din Indochina, ar constitui un pas important nu numai pentru consolidarea păcii în Asia, ci și pentru întărirea păcii generale.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00, 7.61.30, 7.61.40.

Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".